Sfânta muceniță Iuliana din Nicomidia

(s.v. 21 decembrie / s.n. 3 ianuarie)

Materiale despre Sfânta muceniță Iuliana din Nicomidia:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-muc-Iuliana-(21-dec-)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Iuliana+Nicomidia

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Iuliana+din+Nicomidia

***

Sfânta muceniţă Iuliana a trăit pe vremea împăratului Maximian (286-305) în cetatea Nicomidiei din Bitinia. Părinţii ei erau păgâni şi au logodit-o cu un tânăr păgân, Elevsie, dar nunta a fost amânată până ce sfânta avea să aibă vârsta potrivită pentru căsătorie. În acest timp, Iuliana a auzit de cuvântul lui Dumnezeu şi a

îmbăţişat credinţa creştină, trăind în rugăciune şi curăţie. Pentru că nu mai dorea să se mărite cu Elevsie, tatăl ei a dat-o logodnicului ei s-o judece după legile păgâne. Pentru că L-a mărturisit cu mult curaj pe Hristos şi pentru că nu dorea în nici un chip să se mărite, a fost încinsă cu fierul înroşit în foc, a fost aruncată într-un cazan cu plumb topit şi a fost arsă de vie, dar din toate acestea a ieşit nevătămată. Într-o noapte, pe când sfânta stătea la rugăciune, i s-a arătat diavolul în chip de înger de lumină şi i-a spus ce chinuri avea să sufere în continuare. Ispititorul o învăţa să aducă jertfe idolilor, ca să scape cu viaţă. Dar Iuliana, înţelegând primejdia, s-a rugat fierbinte către Dumnezeu ca să-i descopere cine era acela care i se arătase. Prin puterea Domnului, diavolul a mărturisit singur cine este, iar sfânta cu putere minunată l-a legat şi l-a pedepsit până în dimineaţa în care a fost din nou scoasă la chinuri. Văzând minunile care se făceau cu Sfânta Iuliana, care avea atunci 18 ani, au crezut în Hristos 500 de bărbaţi şi 130 de femei. Şi mărturisind aceia că sunt creştini, eparhul a poruncit să li se taie capetele. Sfintei i s-a tăiat capul din porunca lui Elevsie, primind ea astfel cununa muceniciei.

Index

În această lună (decembrie), ziua a douăzeci şi una - Înainte prăznuirea celei după trup a Naşterii Domnului Dumnezeului, și Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Și Sfânta muceniță Iuliana cea din Nicomidia (Minei) 4

Canon de rugăciune către Sfânta muceniţă Iuliana din Nicomidia 23

Acatistul Sfintei mucenițe Iuliana din Nicomidia.....30

Rugăciune pentru paza fecioriei și a dreptei credințe către Sfintele mucenițe Tecla, cea întocmai cu apostolii, Doroteea din Cezareea Capadociei, Eufrasia și Iuliana din Nicomidia, Pelaghia și Iustina din Antiohia Siriei, Agata și Lucia din Sicilia, Drosida, Cecilia, Agnia și Lucia din Roma dimpreună cu toate Sfintele mucenițe fecioare (a episcopului Macarie Drăgoi) 40

Imnografie 45

Vieţile Sfinţilor - Pătimirea Sfintei muceniţe Iuliana fecioară şi a celor împreună cu dânsa.....47

Sfânta Iuliana - drumul spre sfințenie.....56

Sinaxar 21 decembrie 58

Sinaxar - Sfânta muceniță Iuliana din Nicomidia 60

Arhid. Ștefan Sfarghie - Sinaxar - Sfânta muceniţă Iuliana din Nicomidia; Sfântul mucenic Temistocle 63

Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Sfânta muceniţă Iuliana din Nicomidia; Sfântul mucenic Temistocle 64

Proloage din 21 decembrie.....66

Sfântul Nicolae Velimirovici – Proloagele de la Ohrida din 21 decembrie....69

Presbiter Iovița Vasile - Sfânta muceniță Iuliana din Nicomidia.....74
orthodoxwiki - Iuliana din Nicomidia.....76
Icoane 80

În această lună (decembrie), ziua a douăzeci şi una - Înainte prăznuirea celei după trup a Naşterii Domnului Dumnezeului, şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Şi Sfânta muceniță Iuliana cea din Nicomidia (Minei)

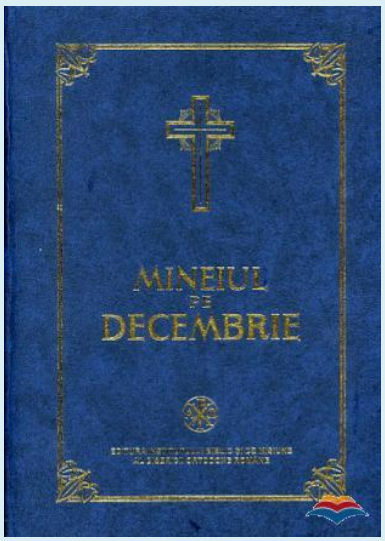

La Vecernie

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 6:3 ale Înainte prăznuirii și 3 ale Sfintei.

Stihirile Înainte prăznuirii, glasul al 4-lea:

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Acesta este Dumnezeul nostru, şi nu se va socoti altul spre Dânsul, strigat-a proorocul cu Duhul; acum a aflat toată calea ştiinţei, şi după aceasta oamenilor Se va asemăna, îmbrăcându-Se în trup; că din Fecioara fiica lui Dumnezeu vine să Se nască, apropiat făcându-mi-se, Cel ce este cu firea neapropiat.

Stog de arie se cunoaşte pântecele tău, ceea ce eşti cu totul fără prihană, de Dumnezeu Născătoare, care poartă în sine negrăit Spicul cel nelucrat, mai presus de minte şi de cuvânt, pe care în peştera Vitleemului vei să-L naşti; pe Acela ce va să hrănească cu darul toată făptura, prin dumnezeieşti cunoştinţe; şi să scape omenirea din foametea cea stricătoare de suflet.

Mieluşeaua cea fără prihană, purtând în pântece pe Mieluşelul cel hrănit, vine în sfânta peşteră să-L nască cu cuvânt prea slăvit, şi cu scutece să-l înfeşe ca pe un Om, şi să-L pună în iesle ca pe un Prunc. Făptura mai-nainte prăznuieşte cu bucurie, slăvind pe Cela ce a lucrat pe pământ nişte lucruri ca acestea prea slăvite.

Alte **Stihiri** ale Sfintei, glas acelaşi:

Podobie: Ca pe un viteaz...

Cu vopselele cele din sânge, haina, mântuirii vopsindu-ţi ţie singură prea mărită şi luminându-te cu duhul, Domnului te-ai logodit, Împăratului celui fără de moarte, celui ce te-a păzit pe tine fără prihană şi nestricată, în veacul veacului în cămările cereşti, ca pe o fecioară prea frumoasă şi neîntinată.

Cu bătăile împreunându-te, şi la foc aducându-te, şi zdruncinăturile trupului răbdând, şi înfierbântările căldărilor bărbăteşte suferindu-le, nu te-ai biruit la minte, nici chipurilor idoleşti n-ai jertfit; ci plecându-ţi lui Dumnezeu grumazul prin muncă şi sabie, purtând cunună, la ceruri te-ai suit.

Cu picăturile sângelui luminându-te, ai răsărit mai-nainte arătat ca un soare, prea lăudată, şi ai gonit cu darul întunericul nedumnezeirii, mucenița Iuliano, şi pe credincioşi i-ai luminat, pe cei ce cinstesc vitejeştile tale nevoințe, şi pomenirea ta cea purtătoare de lumină, şi cu totul mântuitoare.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor (a Născătoarei de Dumnezeu) *a înainte-prăznuirii glas 6*

Sioane prăznuieşte, Ierusalime veseleşte-te, cetatea lui Hristos Dumnezeu primeşte pe Ziditorul, cel ce va să încapă în peşteră şi în iesle; deschideţi-mi uşile, şi intrând printr-însele, să văd ca pe un prunc pe Cel înfăşat cu scutece, care cu mâna Sa ține făptura. Pe care Îl laudă îngerii cu glasuri neîncetat, pe Domnul, Dătătorul de viaţă, cel ce mântuieşte neamul nostru.

La Stihoavnă

Stihirile înainte-prăznuirii, glas 2:

Podobia: Casa Eufratului, cetate sfântă, a proorocilor mărire; împodobeşte-ţi casa, întru care Cel Dumnezeiesc se naşte.

Proorociile tuturor proorocilor se plinesc, că Hristos se naşte în cetatea Vitleemului, din curată fiica lui Dumnezeu.

Stih: Dumnezeu de la amiazăzi va veni, şi Cel Sfânt din munte umbros cu desime.

Slava pământenilor, lauda şi cinstea, cinstite Vitleeme, Mitropolie dumne-zeiască, primeşte pe Ziditorul tău.

Stih: Doamne auzit-am auzul Tău şi m-am temut. Doamne înţeles-am lucrurile Tale şi m-am spăimântat.

Cuvântul Tatălui, prin care toate s-au făcut, fără pătimire şi fără stricăciune, un Ipostas se vede din două firi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor (a Născătoarei de Dumnezeu), glas 6, a lui Vizantie

Ceea ce nu ştii de mire Fecioară, de unde ai venit ? Cine este cela ce te-a născut? Cine este şi maica ta ? Cum pe Ziditorul l-ai purtat în braţe? Cum nu ţi s-a stricat pântecele? Mari şi prea slăvite şi înfricoşate taine săvârşite pe pământ vedem întru tine Preasfântă; şi mai-nainte gătim ţie ca vrednică datorie, pe pământ peştera, din Cer cerem steaua, şi filozofii de la răsăriturile pământului la apusuri, vin să vadă mântuirea oamenilor, purtându-Se în braţe.

Troparul Sfintei, glas 4: Mieluşeaua Ta, Iisuse, Iuliana, strigă cu mare glas: Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc şi pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc, şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău; şi pătimesc pentru Tine, ca să împărăţesc întru Tine; şi mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primeşte-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ţie. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuieşte sufletele noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor (a Născătoarei de Dumnezeu) *al înainte-prăznuirii, glas acelaşi*

Găteşte-te Vitleeme, deschisu-s-a tuturor Edenul, împodobeşte-te Efrata; că Pomul vieţii în peşteră a înflorit din Fecioară. Pentru că rai înţelegător pântecele aceleia s-a arătat, întru care este dumnezeiescul Pom, din care mâncând vom fi vii, iar nu vom muri ca Adam. Hristos se naşte, ca să ridice chipul cel mai-nainte căzut.

La Paverniciţă

Cântăm Trei-cântări; Irmosul de două ori, şi Troparele pe 6, şi apoi iarăşi Irmosul, în amândouă stranele.

Cântarea a 3-a, glas 2

Irmos: Pe piatra credinţei întărindu-mă, lărgit-ai gura mea asupra vrăjmaşilor mei, că s-a veselit duhul meu a cânta: Nu este Sfânt ca Dumnezeul nostru, şi nu este drept afară de Tine Doamne.

În deşert adunarea lui Irod se adună, cu gând ucigaş ca să ucidă pe Domnul cel ce S-a născut; căruia toţi cântăm: Tu eşti Dumnezeul nostru, şi nu este drept, fără numai tu Doamne.

Sfatul cel cumplit al lui Irod de suflet luptător, împotriva lui Dumnezeu fiind, socoteşte să ucidă împreună cu pruncii pe Stăpânul Hristos; căruia cântăm: Tu eşti Dumnezeul nostru, şi nu este drept fără numai tu Doamne.

Cântarea a 8-a

Irmos: Cuvântul muncitorului pentru că biruia, de şapte ori cuptorul a fost ars oarecând; întru care tinerii nu s-au ars, porunca împăratului călcând; ci au strigat: Toate lucrurile Domnului pe Domnul lăudaţi-L, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Vărsând ca nişte miruri lacrimi înaintea lui Hristos, celui ce s-a făcut cu trup pentru noi, întinăciunile trupului să ne curăţim, către Cel Preaînalt, cu curăţie apropiindu-ne şi strigând: Toate lucrurile Domnului, pe Domnul lăudaţi, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cu lacrimi de umilinţă, de lacrimile muncii celei înfricoşate ce va să fie, să fugim noi păcătoşii, urmelor lui Hristos urmând, Celui ce S-a pus în scutece ca un Prunc, şi să strigăm: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului, pe Domnul lăudaţi şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Ştiind că mântuirea se sfinţeşte din îndurările noastre, şi din izvorul lacrimilor, prin mărturisire spălându-ne credincioşii, să ne apropiem la Hristos, cel ce S-a născut cu trup în peşteră, strigând: Toate lucrurile Domnului pe Domnul lăudaţi, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu suflete curate, şi cu buze nespurcate, veniţi să slăvim pe cea neîntinată şi prea curată Maica lui Emmanuil, printr-aceasta aducând rugăciuni Celui ce S-a născut dintru dânsa. Milosteveşte-te spre sufletele noastre Hristoase Dumnezeule, şi ne mântuieşte pe noi.

Necunoscător şi viclean şi pizmătăreţ, nimenea să nu fie, din cei ce aduc acum lui Dumnezeu daruri primite; în loc de smirnă, de aur şi de tămâie, mireasmă de fapte bune; cântând lui Hristos, celui ce S-a născut. Milosteveşte-Te spre sufletele noastre Hristoase Dumnezeule, şi ne mântuieşte pe noi.

Zis-a Irod către magii cei înţelepţi care veniseră: Mergeţi de căutaţi pe, Împăratul, cel ce S-a născut acum, şi aflându-L să-mi spuneţi mie, gândind cumplitul spre ucidere, cu inimă ucigaşă. Milostiveşte-Te spre sufletele noastre Hristoase Dumnezeule, şi ne mântuieşte pe noi.

O îndrăznirea spurcatei ucideri celei împietrite ! de vreme ce uitării te-ai dat, că pe Dumnezeu nimeni cu mâinile prinzându-L nu poate să-L ucidă! Că prea înfierbântându-te cu mânia cumplit, pe prunci i-ai junghiat Iroade. Milostiveşte-Te spre sufletele noastre Hristoase Dumnezeule, şi ne mântuieşte pe noi.

La Utrenie

La Dumnezeu este Domnul..., Troparele după obicei.

După întâia Catismă, **Sedealna** glas al 2-lea:

Podobie: Iosif cel cu bun chip...

Neapropiatul Dumnezeu, pentru milostivirea apropiat făcându-mi-se, de bunăvoie vine să Se nască cu trup ca un Om, în cetatea Vitleemului, din curata Fecioară; pe Acesta să ne nevoim al primi cu osârdie, strigând cu frică: Doamne slavă Ţie !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor (a Născătoarei de Dumnezeu), *glas 1*

Podobie: Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Cela ce a plecat cerurile, şi în Fecioară s-a sălăşluit mai-nainte, vine în peştera Vitleemului să Se nască cu trup precum este scris; şi să Se vadă Prunc, cel ce înviază pruncii în pântece. Pe Acesta bucurându-ne acum să-L întâmpinăm toţi cu îndreptarea inimii.

După a doua Catismă, **Sedealna** glasul al 5-lea:

Podobie: Pe Cuvântul Cel împreună fără de început cu Tatăl şi cu Duhul, carele S-a născut din Fecioară spre mântuirea noastră, să-L lăudăm, credincioşii, şi să I ne închinăm; că bine a voit a Se sui cu trupul pe Cruce și moarte a răbda și a scula pe cei morți, întru slăvită Învierea Sa.

Vitleeme găteşte-te, ca să întâmpini pe Fecioara Maria şi Maica lui Dumnezeu; că iată vine către tine aducând Prunc pe Hristos, cel pururea fără început cu Tatăl şi cu Duhul; pe care va să-L nască în peşteră, şi după naştere Fecioară iarăşi se va arăta.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor (a Născătoarei de Dumnezeu), *glas al 3-lea*

Podobie: De frumuseţea fecioriei tale şi de prea luminată curăţia ta Gavriil mirându-se, a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ţie? Sau cum te voi numi pe tine? Nu mă pricep şi mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit, strig ţie: Bucură-te, ceea ce eşti plină de har.

Minune prea slăvită se vede astăzi; că Mântuitorul nostru în peşteră cu trup din Fecioară pentru noi vine acum să Se nască, magii cu daruri ca unui Împărat vor să se închine, păstorii cu îngerii vor să-L prea slăvească; cu care şi noi să strigăm: Slavă Celui ce S-a făcut Om pentru noi.

Canoanele al înainte-prăznuirii cu Irmosul pe 8 şi al sfintei pe 4.

Canonul înainte-prăznuirii

facere a lui Iosif

Cântarea 1-a, glas al 4-lea

Irmos: Pe voievozii cei tari, pe cele trei puteri ale sufletului, Cela ce Te-ai născut din Fecioară, întru adâncul nepătimirii îneacă-i rogu-mă; ca Ţie ca întru o alăută, întru omorârea trupului, să-Ţi cânt cântare de biruinţă.

Bucură-te, Cerule şi pământule te veseleşte; că Dumnezeul nostru făcându-Se trup, din curata Fecioară S-a născut şi cu scutece S-a înfăşat, şi a dezlegat legăturile greşelilor mele ca un Milostiv.

Împărăteasa cea curată, pe Împăratul tuturor L-a născut mai presus de gând, pe Cel ce a deschis credincioşilor Împărăţia cea de sus, şi cu desăvârşire a pierdut păcatul cel ce împărăţea pururea în noi.

Scripturile proorocești sfârşit iau, că iată Hristos pe care mai-nainte L-au vestit, Se arată întrupat în cetatea Vitleemului; a Acestuia Naştere mai-nainte să o prăznuim astăzi, cu îndreptarea gândului.

Alt canon, al Sfintei

facere a lui Iosif

Cântarea 1-a, glas acelaşi

Irmos: Adâncul Mării Roşii, cu urme neudate, pedestru trecându-I Israel cel de de mult, cu mâinile lui Moise în chipul Crucii, puterea lui Amalec în pustie a biruit.

Strălucind cu luminările muceniciei, întru Dumnezeu te bucuri, cu curăţia îndumnezeindu-te, prea lăudată, şi cu rugăciunile tale dai luminare celor ce te laudă.

Rănitu-te-ai de dorirea cea prea dulce a lui Hristos, prea lăudată, şi părăsind dezmierdările cele trupeşti, şi pe logodnicul cel pieritor, te-ai logodit cu Mirele tău, fecioară curată şi nevinovată.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Luminându-ţi cugetul cu podoabe luminate, Ziditorul tuturor şi Dumnezeu, te-a învrednicit pe tine cămărilor cereşti, dănţuind ca o fecioară muceniţă, de Dumnezeu înţelepţită.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Fecioara merge în peşteră să nască pe Ziditorul firii, care mai presus de fire a luat dintr-însa trup după Ipostas negrăit, ca să îndumnezeiască omenirea.

Canonul înainte-prăznuirii

Cântarea a 3-a

Irmos: Biserica cea stearpă a născut din păgâni, şi adunarea cea cu mulţi fii a slăbit; minunatului Dumnezeului nostru să-i strigăm: Sfânt eşti Doamne!

Daniil Te-a văzut Cuvinte, piatră tăiată din munte fecioresc, care ai zdrumicat cu puterea Ta capiştile idoleşti. Pentru aceasta cu frică Te slăvim.

Magii de la răsărit povăţuiţi fiind de stea, Ţie Împăratului tuturor daruri Ţi-au adus Hristoase, smirnă, aur şi tămâie, minunându-se de smerenia Ta.

Pe Spicul cel de viaţă purtător, ţarina cea nearată Îl duce să-L nască în cetatea Vitleemului Maria, care hrăneşte sufletele tuturor celor ce strigă: Sfânt eşti Doamne.

Alt canon, al Sfintei

Cântarea a 3-a

Irmos: Velelească-se de Tine...

Făcutu-ţi-ai sufletul prea sfânt locaş lui Dumnezeu, stăruind la dumnezeieşti Biserici totdeauna cu laude şi cu rugăciuni.

Poftind a dobândi daruri mari, prea cinstită, ai suferit durerile trupului ca în trup străin.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu picăturile sângiurilor tale ai stins focul nedumnezeirii, şi cugetele credincioşilor le-ai adăpat, Iuliano.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ca să scape pe oameni, Mântuitorul se naşte din cea Preacurată în Vitleem, primind înfăşări ca un Prunc.

Irmosul: Velelească-se de Tine, Biserica Ta Hristoase, strigând: Tu eşti puterea mea Doamne, scăparea, şi întărirea.

Condacul sfintei, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi, pe Cel mai presus de fiinţă naşte şi pământul peştera Celui Neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii slavoslovesc şi magii cu Steaua călătoresc. Că pentru noi s-a născut Prunc Tânăr, Dumnezeu, cel mai înainte de veci.

Cu frumuseţile fecioriei împodobindu-te fecioară, şi cu cununa muceniciei acum încununându-te Iuliano, dăruieşti tămăduiri celor ce sunt în nevoi şi în boli, şi mântuire celor ce se apropie către sicriul tău; că izvorăşte Hristos dumnezeiesc dar şi viaţă veşnică.

Sedealna glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Fiind înfrumusețată cu bunătăţi date de la Dumnezeu, şi înflorită cu cinstita mucenicie, toată frumoasă şi fără prihană te-ai arătat cinstită. Pentru aceea Dom-nul ţi-a iubit acum frumuseţea, şi te-a pus în cămară de mire prea luminoasă, în-tru care dănţuieşti Iuliano cu mucenicii, slăvind pe Hristos.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, a înainte-prăznuirii glas 3

Podobie: De frumuseţea fecioriei tale şi de prea luminată curăţia ta Gavriil mirându-se, a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ţie? Sau cum te voi numi pe tine? Nu mă pricep şi mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit, strig ţie: Bucură-te, ceea ce eşti plină de har.

Umpleţi-vă de bucurie toate marginile, că Născătoarea de Dumnezeu se apropie să nască pe Împăratul a toate; o minune negrăită! Cel fără început se începe, şi se întrupează Cel fără de trup. Peştera primeşte înlăuntru pe Cel ce ţine împreună toate; Vitleeme bucură-te, şi dănţuieşte făptură întru această zi mai-nainte de praznic.

Canonul înainte-prăznuirii

Cântarea a 4-a

Irmos: Cela ce şade întru slavă pe scaunul Dumnezeirii, pe nor uşor a venit Iisus cel mai presus de Dumnezeire, prin palmă curată, şi a mântuit pe cei ce strigă: Slavă Hristoase puterii Tale.

Sfântul vas cel purtător de mir al cinstitei sfinţenii, în cetatea Vitleemului vine să-L deşerte; pe Acesta, care dă sfinţenie nouă tuturor celor ce strigăm: Slavă Hristoase puterii Tale.

Grăitorule de Dumnezeu Isaie, văzând împlinite cu lucrurile, proorociile tale, bucură-te şi dănțuiește; că Fecioara mai presus de fire a născut cu trup în peştera Vitleemului pe Cel neîncăput.

Iisus cu trup Se naşte, şi în ani Cel fără de ani se vede Prunc, dezlegând greşelile mele cele învechite, şi cu negrăita sărăcie acum mă îmbogăţeşte, pe mine cel ce am sărăcit cu călcări de lege făcătoare de stricăciune.

Alt canon, al Sfintei

Cântarea a 4-a

Irmos: Ridicat pe Cruce văzându-Te Biserica, pe Tine, Soarele dreptăţii, a stat întru a sa rânduială, precum se cuvine, strigând: Slavă puterii Tale, Doamne.

Având gândul întins către Domnul tuturor, nicicum n-ai băgat seamă întinzându-ţi-se trupul, şi bătându-se cumplit, Iuliano frumoasă fecioară.

Biruit-a dragostea Stăpânului întunecarea trupului, prea lăudată muceniță; drept aceea ai defăimat şi averea şi logodnicul, şi ai ales chinurile cele de multe feluri.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pe tine Mieluşeaua cea nespurcată rupându-te vrăjmaşii ca nişte lupi cu chinurile, muceniță, te-a făcut dumnezeiască jertfă, şi junghiere fără prihană lui Dumnezeu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Văzându-şi Născătoarea de Dumnezeu fecioria pecetluită după naştere, cuprinzându-se de mirare, strigă: Fiul meu! Cum Te voi înfăşa acum, pe Tine care înfeşi marea cu îngrădire de nisip?

Canonul înainte-prăznuirii

Cântarea a 5-a

Irmos: Necredincioşii nu vor vedea slava Ta, Hristoase, dar noi pe Tine Unul-Născut strălucirea Dumnezeirii Tatălui, de noapte mânecând Te lăudăm, Iubitorule de oameni.

Din Fecioară S-a născut Dumnezeu Emmanuil, şi în iesle culcându-Se, a noastră de-a doua chemare a lucrat voind; a Acestuia Naştere cu bună credinţă mai-nainte să o prăznuim.

Cuvântul Tatălui fiind fără început şi de o Fiinţă, în ieslea dobitoacelor culcându-Te, ne-ai dezlegat de necuvântare, pe noi care mai-nainte prăznuim cu bună credinţă a Ta Naştere.

Fericită este rădăcina lui Iessei, ceea ce a odrăslit pe cea Curată, care a purtat Floarea cea dumnezeiască pe Hristos Domnul, a căruia Naştere mai-nainte o prăznuim bucurându-ne.

Alt canon, al Sfintei

Cântarea a 5-a

Irmos: Tu, Doamne, Lumina mea în lume ai venit, Lumina cea sfântă, care întorci din întunericul necunoştinţei, pe cei ce Te laudă pe Tine cu credinţă.

Pârâul nedumnezeirii celei păgâneşti l-ai uscat muceniţă cu curgerile sângiurilor, care s-au vărsat fără dreptate, şi au stins focul înşelăciunii.

Cu totul te-ai adus pe sineţi lui Dumnezeu, roşeala fecioriei făcându-o mai luminată cu vopselele sângiurilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

De frumuseţea Ta o Stăpâne fiind rănit sufletul fecioarei, a dispreţuit cele văzute, strălucind cu frumuseţile pătimirii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Minune cu cuviinţă nouă! Că Fecioara cea curată merge degrab în peştera Vitleemului, să nască pe Dumnezeu, care S-a făcut Om.

Canonul înainte-prăznuirii

Cântarea a 6-a

Irmos: Venit-am întru adâncurile mării, şi m-a înecat viforul păcatelor mele celor multe; ci ca un Dumnezeu scoate dintru adânc viaţa mea, Multmilostive.

Prunc tânăr nouă pe pământ născându-Se, Cel mai-nainte de veci, din Tatăl negrăit a strălucit, şi pe toţi ne-a scăpat din călcarea poruncii celei de demult, ca un Milostiv.

Străine şi prea slăvite lucruri s-au auzit în cetatea Vitleemului, născându-Te Tu Cuvântul cel fără început; că păstorii cu îngerii Ţi-au adus cântare, ca unui Stăpân.

Steaua a vestit magilor pe Soarele dreptăţii, cel ce S-a născut negrăit; a căruia cinstită Naştere mai-nainte să o prăznuim veselindu-ne.

Alt canon, al Sfintei

Cântarea a 6-a

Irmos: Jertfi-voi Ţie...

Fiind rănită de dragoste dumnezeiască, strigai: Pe Hristos mă grăbesc să ajung pe Cel frumos cu podoaba; pentru aceea rabd chinuri neîncetate, veselindu-mă cu duhul.

Gonaciul cel viclean poruncea să se întindă fără milă şi să se sfărâme mielușeaua Domnului, fiind cu inima întinsă către, Hristos, Soarele cel neapus.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Mânecat-ai către Hristos, Soarele cel neapus, şi cu luminile Lui ţi-ai luminat sufletul şi inima, de Dumnezeu înţelepţită, şi te-ai mutat către Lumina cea pururea fiitoare.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cel ce a înfăşat marea cu negură, de voie Se naşte Ziditorul din pruncă, şi primeşte înfăşare ca un Prunc, ca să mântuiască lumea.

Irmosul: Jertfi-voi Ţie cu glas de, laudă Doamne, Biserica strigă către Tine, de sângele dracilor curăţindu-se, cu sângele cel curs prin milostivire din coasta Ta.

Condacul înainte-prăznuirii, glas al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând de tot necazul ne izbăvim, de Dumnezeu Născătoare.

În Vitleem văzând cu scutece înfăşat pe Cela ce ţine tot pământul cu mâna Sa, cântări de praznic mai înainte să aducem celeia ce L-a născut; că se veseleşte ca o Maică ţinând în braţe pe Fiul lui Dumnezeu.

Icos: Pe Fiul lui Dumnezeu Fecioara ţinându-L în braţe, cu sărutări ca o Maică sărutându-L, a grăit: Sămânţă n-am cunoscut întru zămislire, şi stricăciune n-am luat în naştere, şi acum curată sunt, precum mai-nainte, aşa şi după naştere. Pentru aceasta mă închin Fiule milostivirii Tale celei multe, şi slavei celei negrăite, care ai arătat spre mine. Pentru care mă şi bucur, ţinând în braţe pe Fiul lui Dumnezeu.

Sinaxar

Întru această lună, în ziua a douăzeci şi una, pomenirea Sfintei muceniţe Iuliana cea din Nicomidia.

Stih: Sabia este podoaba Iulianei.

Ca aceea ce i-a pricinuit strălucirea cununii.
În a douăzeci şi una zi,
Sabia pe Iuliana o sfârşi.

Aceasta a fost în zilele lui Maximian împărat, fiică de părinţi bogaţi, care o au logodit cu oarecare Elersie boier mare de sfat, care vrând să facă nuntă, sfânta n-a primit, zicând: De nu te vei face mai întâi eparh al cetăţii, nu voi face nunta cu tine.

Şi dacă se făcu eparh, ea iarăşi îi zice: De nu te vei întoarce din legea idolilor la credinţa creştină, nu primesc nuntă cu tine.

Deci el spuse tatălui toate, care neputând să o întoarcă din credinţa ce avea în Hristos, o a dat pe seama aceluiaşi eparh şi logodnic, ca să cerce după legile lor.

Deci el despuindu-o şi bătându-o cu şaisprezece bice de vine de bou crude, şi spânzurându-o de cosiţe, o a ţinut până i s-a dezlipit pielea de pe cap, arzându-i coastele cu fiare arse, şi cu alt fier ars pătrunzându-i armurile; şi legându-i mâinile pe lângă coaste, a poruncit de o a tras în temniţă, şi stând ea la rugăciune, i s-a arătat vrăjmaşul tuturor în chip de înger, îndemnându-o să jertfească la idoli, şi să scape; iar sfânta gonindu-l, îl făcu de spuse fără voia lui cine era.

Deci iarăşi aducându-o la eparhul, şi stând neschimbată din dragostea ce avea către Hristos, o a băgat într-un cuptor foarte ars, care stingându-se minunat, a făcut de au crezut cinci sute de bărbaţi întru Hristos, căror îndată le-au dat sfârşitul prin sabie, împreună cu o sută treizeci de femei.

Iar sfânta aruncată fiind într-o căldare fierbinte, i s-a făcut căldarea baie, care căldare topindu-se, şi vărsându-se afară a stricat pe păgânii cei ce stau împrejur. Deci biruind sfânta muceniţă toate muncile, şi-a primit sfârşitul prin sabie.

Şi când s-a logodit cu Elersie, a fost de şaisprezece ani, iar când s-a făcut mireasă lui Hristos prin mucenicie a fost de optsprezece ani.

Tot în această zi, Sfinţii cinci sute de mucenici, care s-au săvârşit de sabie în Nicomidia.

Stih: Pământul nicomidenilor tăiaţi văzură,
Cinci sute de mucenici purtători de cunună,

Tot în această zi, Sfintele o sută treizeci de femei, ce s-au săvârşit de sabie în Nicomidia.

Stih: Pus-au înaintea sabiei capetele împreună a două zecimi încincite.
Întreite zecimi a femeilor mucenițe cinstite.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului mucenic Temistocles.

Stih: Zgârieturile cele prin cuie de fier ascuţite,
Lui Temistocles, ca şi când ar fi fost altul oarecarele de fier, erau suferite.

Aceasta era pe vremea împărăţiei lui Deciu, din Mira Lichia, păstor de oi fiind. Deci ighemonul Asclipie pornind goana asupra creştinilor şi Sfântul Dioscorid, căutându-se fiindcă fugise la munte, cei ce-l căutau pe el, au aflat pe Temistocles, păscând oile, şi-l întrebară pentru Dioscorid, iar Temistocles, l-a ascuns pe acela, zicând că nu ştie unde este, şi s-a dat pe sineşi mărturisindu-se că este creştin. Şi propovăduind pe Hristos, înaintea ighemonului Asclipie, şi stând cu îndrăzneală, fost a bătut pe pântece până s-a spart. Şi pe lemn a fost spânzurat. Apoi fiind târât peste bolovani de fier, de care tot trupul i s-a pătruns şi aşa şi-a dat duhul la Dumnezeu.

Cu ale lor sfinte rugăciuni. Doamne miluieşte-ne, şi ne mântuieşte pe noi. Amin.

Canonul înainte-prăznuirii

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii lui Avraam oarecând în Babilon, văpaia cuptorului au călcat, cu laudă strigând: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Cum Te va încăpea peştera, pe Tine care vii să Te naşti pentru noi, Cela ce eşti neîncăput? Cum Te va alăpta Fecioara, Cela ce eşti Hrănitorul tuturor, Milostive Iisuse ?

Cuvintelor vrăjitorului Valaam urmând magii, au alergat a se închina lui Hristos cu daruri, cunoscându-L pe Dânsul Împărat a toată suflarea.

Fire omenească cea stearpă dă de toată fapta bună, bucură-te, şi dănţuieşte! Că vine Hristos să se nască din Fecioară cu trup, ca să te arate pe tine bine roditoare de bunătăţi.

Alt canon, al Sfintei

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii în Babilon...

Fără socoteală te aruncă nemilostivul judecător în căldare fierbinte, iar Domnul prin înger te păzeşte nevătămată, pe tine muceniţă care L-ai cinstit pe Dânsul.

Neîngrozindu-te, şi mai vârtos cu minte vitejească îmbărbătându-te, prea cinstită muceniţă, te-ai suit pe jăratec, răcoreală simţind şi strigând: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei Tale, Doamne.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Tu, Mirelui ca nişte zestre ai adus adunarea şi poporul cel ce a crezut întru Hristos, risipind negura înşelăciunii cu facerile tale de minuni cele strălucitoare.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Bucură-te, loc al Celui neîncăput Maică Fecioară; că vei să-L naşti în peşteră, purtând trup, prea curată; ca să îndrepteze zidirea mâinilor Sale.

Canonul înainte-prăznuirii

Cântarea a 8-a

Irmos: Mântuitorule al tuturor Atotputernice, pe cei ce se ţineau de buna credinţă, în mijlocul văpăii pogorându-Te i-ai rourat, şi i-ai învăţat să cânte: Toate lucrurile binecuvântaţi şi lăudaţi pe Domnul.

Pe mine, cel ce m-am făcut pentru multe călcări de poruncă peşteră tâlharilor Hristoase, pentru milostivirea cea negrăită mântuindu-mă, ai binevoit în peşteră a Te naşte din curata Fecioară.

Scriindu-mi iertare desăvârşit, Te-ai scris cu porunca Cezarului, Tu, Făcătorul făpturii, împreună cu robii; laud mila cea nemăsurată a milostivirii Tale, Stăpâne.

Luminat palat Stăpânului, cum ai intrat în peşteră prea mică, să naşti pe Împăratul, Domnul, cel ce S-a întrupat pentru noi Preasfântă Fecioară, dumnezeiască Mireasă ?

Alt canon, al Sfintei

Cântarea a 8-a

Irmos: Mâinile întinzându-şi...

Avându-ţi ochiul şi sufletul tău sus către Dumnezeu, cel ce poate mântui, cu dumnezeiescul dar al Duhului, ai stins fierberile căldărilor muceniţă, strigând cu credinţă cântarea tinerilor: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului, pe Domnul.

Ascultând cuvintele tiranului vrăjmaş, cugetătorii deşertăciunii cei ce erau vrednici de foc, de vie te-au băgat în foc muceniţă, de care nu te-ai ars, fiind răcorită de dragostea Mirelui, cugetătoare de Dumnezeu, Iuliano.

Binecuvântăm pe Tatăl, şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Stătut-ai înaintea judecăţii propovăduind pe Hristos Dumnezeu nemuritor, care a răbdat răstignire şi a omorât rătăcirea, şi a dat viaţă nemuritoare credincioşilor, celor ce strigă: Toate lucrurile lăudaţi pe Domnul.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Domnul, care şi-a pus scaunul Său pe nori, pe nor vine să Se nască nouă din Fecioară, ca să risipească norii cei întunecaţi ai păcatului, de la sufletele noastre, care strigăm Lui: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului, pe Domnul.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Mâinile întinzându-şi Daniil, gurile leilor cele deschise în groapă le-a încuiat; şi punerea focului a stins, cu buna faptă încingându-se, tinerii cei iubitori de bunacredinţă, strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Canonul înainte-prăznuirii

Cântarea a 9-a

Irmos: Eva adică prin boala neascultării, blestem înlăuntru a adus; iar tu Fecioară de Dumnezeu Născătoare, prin odrasla ce ai purtat în pântece, lumii binecuvântarea ai înflorit; pentru aceasta toţi te slăvim.

Să dănţuim credincioşilor, să săltăm, şi cu un glas să strigăm: Vine mântuirea tuturor, Se apropie să Se nască Domnul, şi să mântuiască pe; cei ce cinstesc Naşterea Lui cu dumnezeiască înţelepciune.

Ia-ţi psaltirea şi alăuta Sfinte Davide, şi dulce cântă: Casa Eufratului veseleşte-te, că Acela pe care Tatăl din pântece L-a născut, întru tine luminat S-a născut, din Fecioară întrupându-Se.

Ca picătura, ca ploaie mare S-a pogorât Stăpânul în pântecele tău, şi pământul cel uscat, adică uscăciunile nedumnezeirii le-a udat, şi mările înşelăciunii le-a uscat, Născătoare de Dumnezeu Fecioară.

Alt canon, al Sfintei

Cântarea a 9-a

Irmos: Piatra cea netăiată...

De patimile purtătoarei de chinuri Iulianei, cele pentru credinţă, s-au mirat îngerii, în ce chip cu firea femeiască a ruşinat, pe cel ce a omorât pe strămoaşa ei în Rai.

Ca o muceniță împodobită şi fecioară mărită, ţi-ai împletit cununa dreptăţii după lege, călcând cu trupul pe cel fără de trup, şi te-ai făcut purtătoare de biruinţă.

Pe tine rânduneaua cea înţelegătoare, turtureaua cea nestricată, şi porumbiţa ceea ce ai aripi poleite cu mucenicia, care ai zburat către Dumnezeu, şi te-ai odihnit, te cinstim.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Înflorit-ai ca crinul în văile muceniciei, purtătoare de chinuri Iuliano, şi purtând fecioria ca un trandafir cu bun miros, te-ai făcut dumnezeiască mirosire Mirelui tău Celui înţelegător.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Purtând pe Cela, ce toate le poartă, vii către Vitleem Fecioară, ca să-L naşti şi să-L culci în iesle, ca pe un Prunc; pentru ca cu deosebire să săvârşească ridicarea oamenilor.

Irmosul: Hristos, Piatra cea netăiată de mână, cea din marginea unghiului, din tine muntele cel netăiat Fecioară, S-a tăiat, adunând firile cele osebite; pentru aceasta veselindu-ne, pe tine Născătoare de Dumnezeu te slăvim.

Luminânda

Podobie: Cercetatu-ne-a pe noi...

Credincioşilor, să aducem acum cântări înainte-prăznuirii Naşterii cu credinţă; că merge şi Se apropie Hristos de Vitleem să Se nască ca un om din Fecioară, şi să Se arate Prunc cu scutece înfăşat, cela ce este mai-nainte de veci.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *a sfintei, asemenea*

De cămara Ta cea de Mire, Cuvinte, dorind muceniţa, a răbdat toată ispita chinurilor, cu ajutorul Tău; pentru rugăciunile ei Dumnezeule, rugămu-ne Ţie, milostiveşte-Te spre sufletele noastre, şi ne mântuieşte.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Vitleeme pământul Iudei împodobeşte-ţi intrările, că iată întru tine Fecioara şi Născătoarea de Dumnezeu, vine să nască în peşteră şi în iesle, pe Domnul meu şi Dumnezeu.

La Laude

Stihirile pe 4, glasul al 6-lea:

Podobie: Îngereştile puteri...

Înţelepciunea cea ziditoare acum vine, norii proorocești se deschid, darul înfloreşte, adevărul a răsărit, încetează vorbele cele întunecate ale umbrei; uşa Edenului s-a deschis, Adame dănţuieşte; Ziditorul nostru Dumnezeu, de bunăvoie S-a zidit.

Cuvintele proorocilor şi vedeniile plinindu-le, S-a născut cu trup, şi Cuvântul s-a întrupat, şi în ieslea dobitoacelor născându-Se S-a culcat. Aceasta este smerenia cea desăvârşită, aceasta este înfricoşata rânduială, pentru care cântăm: Împăratul lui Israil, Hristos, vine.

Ca să curăţeşti de veninul stricăciunii, şi să înnoieşti chipul meu cel dintâi, Te-ai întrupat, cu lapte Te-ai hrănit, şi cu scutece Te-ai înfăşat, Cela ce cuprinzi toate cu voinţa, Făcătorule de bine Cuvinte; Te laud Îngere al Sfatului Părintesc, prin care eu mă fac nemuritor.

Din sânurile Tatălui nedepărtându-Te, Om Te-ai văzut, şi pe mâini fecioreşti fiind ţinut, pe magi de la Persia prin stea i-ai chemat, care s-au închinat Ţie, Împăratului şi Dumnezeu; ca să pierzi cu Duhul buzelor pe domnii păgânilor cei necredincioşi, şi să paşti pe poporul cel primit.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *asemenea*

Cuvântul, cel ce este de o Fiinţă cu Tatăl, amestecare luând din curat sângele fecioresc, S-a zidit şi a crescut cu vremea, şi după aceea S-a născut în peşteră. Minune mare! Îngerii se veselesc, oamenii cântă: Împăratul lui Israil, Hristos vine.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei), *asemenea*

Proorociile vrăjitorului Valaam se plinesc, că cei ce se ţineau de înşelătoriile persieneşti, strălucindu-se de lumina stelei celei neobişnuite, cu daruri au însemnat pe Hristos, Soarele cel neapus, Dumnezeu Împăratul cel în Vitleem întrupat, şi de bună voie mort.

La Stihoavnă

Stihirile, glas 2:

Podobia: Casa Eufratului, cetate sfântă, a proorocilor mărire; împodobeşte-ţi casa, întru care Cel Dumnezeiesc se naşte.

Străluceşte steaua acum în peşteră, păstorii cu îngerii, magilor cu daruri, gătiţi-vă a-L întâmpina.

Stih: Dumnezeu de la a amiazăzi va veni, şi Cel Sfânt din munte umbros cu desime.

Ca să se plinească proorociile proorocilor, în Vitleem S-a născut, şi Edenul a deschis celor din Adam, Domnul.

Stih: Doamne auzit-am auzul Tău şi m-am temut. Doamne înţeles-am lucrurile Tale şi m-am spăimântat.

Unge cu mir Vitleeme ieslea cea sfântă, că întru tine Stăpânul, va să-şi tindă razele Dumnezeirii Sale.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei), *asemenea*

Veniţi pământenii cu un glas, să lăudăm neîncetat pe Fecioara, Născătoarea de Dumnezeu Maria; din care Hristos s-a născut.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială şi Otpustul.

Canon de rugăciune către Sfânta muceniţă Iuliana din Nicomidia

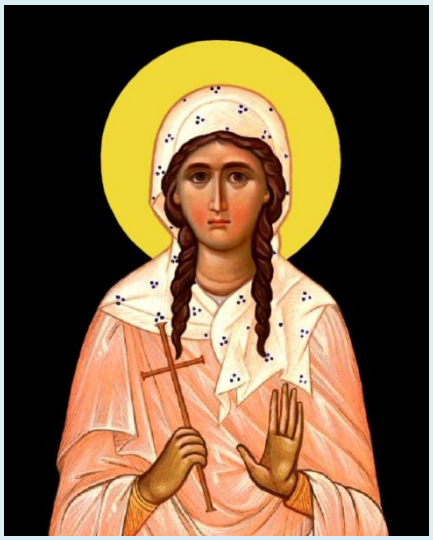

Canon de rugăciune către Sfânta muceniţă Iuliana din Nicomidia (s.v. 21 decembrie / s.n. 3 ianuarie):

https://www.academia.edu/126603316/Canon_de_rug%C4%83ciune_c%C4%83tre_Sf%C3%A2nta_muceni%C5%A3%C4%83_Iuliana_din_Nicomidia_s_v_21_decembrie_s_n_3_ianuarie_

https://archive.org/details/canon_202412

https://www.slideshare.net/slideshow/canon-de-rugaciune-catre-sfanta-mucenita-iuliana-din-nicomidia-s-v-21-decembrie-s-n-3-ianuarie/274428052

***

Troparul Sfintei muceniţe Iuliana din Nicomidia, glasul al 4-lea: Mieluşeaua Ta, Iisuse, Iuliana, strigă cu glas mare: pe Tine, Mirele meu, te iubesc şi pe Tine căutându-Te mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău; şi pătimesc pentru Tine, ca să împărăţesc întru Tine; şi mor pentru tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără de prihană, primeşte-mă pe mine ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ţie. Pentru rugăciunile ei, ca un Milostiv, mântuieşte sufletele noastre.

facere a lui Iosif

Cântarea 1, glasul al 4-lea

Irmos: Adâncul Mării Roşii, cu urme neudate, pedestru trecându-I Israel cel de de mult, cu mâinile lui Moise în chipul Crucii, puterea lui Amalec în pustie a biruit.

Stih: ***Sfântă muceniţă Iuliana, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Strălucind minunat cu luminile muceniciei, dănţuieşti cu sfinţenie împrejurul lui Dumnezeu, îndumnezeindu-te, prea lăudată şi cu rugăciunile tale dai luminare celor ce te laudă pe tine.

Stih: ***Sfântă muceniţă Iuliana, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Rănită fiind de dragostea cea prea dulce a lui Hristos, prea lăudată şi părăsind dezmierdările trupeşti şi pe logodnicul cel muritor, te-ai logodit cu Cel ce te-a făcut pe tine fecioară curată şi nevinovată.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Luminându-ţi cugetul cu podoabe strălucite, Ziditorul tuturor şi Dumnezeu te-a învrednicit pe tine de cămările cereşti, ca o fecioară dănţuind, muceniţă, de Dumnezeu înţelepţită.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Fecioara vine să nască în peşteră pe Ziditorul firii, care mai presus de fire a luat dintr-însa Trup după Ipostas, în chip de negrăit, ca să îndumnezeiască omenirea.

Cântarea a 3-a

Irmos: Se veseleşte de Tine...

Stih: ***Sfântă muceniţă Iuliana, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Făcutu-ţi-ai sufletul biserică prea sfântă lui Dumnezeu, stăruind totdeauna în dumnezeieştile biserici cu laude şi rugăciuni.

Stih: ***Sfântă muceniţă Iuliana, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dorind a dobândi daruri mari, prea cinstită, ai suferit durerile trupului ca într-un trup străin.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu picăturile sângiurilor tale ai stins focul închinării la idoli şi cugetele credincioşilor le-ai adăpat, Sfântă muceniţă Iuliana.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ca să izbăvească pe oameni, Cel Milostiv Se naşte din Preacurata în Betleem, primind înfăşare ca un Prunc.

Irmosul: Se veseleşte de Tine Biserica Ta, Hristoase, strigând: Tu eşti Puterea şi Scăparea şi Întărirea mea, Doamne.

Cântarea a 4-a

Irmos: Ridicat pe Cruce văzându-Te Biserica, pe Tine, Soarele dreptăţii, a stat întru a sa rânduială, precum se cuvine, strigând: Slavă puterii Tale, Doamne.

Stih: ***Sfântă muceniţă Iuliana, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Având înţelegerea îndreptată către Domnul tuturor, nicidecum nu ai ţinut seamă de trupul tău întins şi cumplit bătut, Sfântă Iuliana, frumoasă fecioară.

Stih: ***Sfântă muceniţă Iuliana, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Biruit-a dragostea Stăpânului întunecările trupului, prea lăudată muceniţă. Pentru aceasta ai defăimat şi averea şi logodnicul şi chinurile cele de multe feluri.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pe tine, mieluşeaua cea nespurcată, sfâşiindu-te vrăjmaşii cu chinurile, ca nişte lupi, muceniţă, te-au făcut dumnezeiască jertfă şi junghiere fără de prihană, întreagă, lui Dumnezeu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Văzându-şi Născătoarea de Dumnezeu fecioria pecetluită după naştere, cuprinsă de uimire, striga: cum Te voi înfăşa, acum, Fiule, pe Tine, care înfeşi marea cu îngrădire de nisip!

Cântarea a 5-a

Irmos: Tu, Doamne, Lumina mea în lume ai venit, Lumina cea sfântă, care întorci din întunericul necunoştinţei, pe cei ce Te laudă pe Tine cu credinţă.

Stih: ***Sfântă muceniţă Iuliana, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Uscat-ai, muceniţă, pârâul păgâneştii necunoştinţe de Dumnezeu cu curgerile sângiurilor, care s-au vărsat pe nedrept şi au stins focul înşelăciunii.

Stih: ***Sfântă muceniţă Iuliana, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

În întregime te-ai adus pe tine lui Dumnezeu, făcând mai luminată nevinovăţia fecioriei, cu roşeala sângiurilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

De frumuseţea Ta, o, Stăpâne, fiind rănit sufletul fecioarei, a trecut cu vederea cele văzute, strălucind cu frumuseţile pătimirii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Minune nouă! Fecioara cea curată vine în peştera Betleemului, să nască pe Dumnezeu care S-a făcut Om.

Cântarea a 6-a

Irmos: Jertfi-voi Ţie cu glas...

Stih: ***Sfântă muceniţă Iuliana, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind rănită de Dragostea cea dumnezeiască, strigai: mă grăbesc să-L ajung pe Hristos, podoaba cea prea frumoasă; pentru aceea rabd chinurile cu cugetul neabătut, veselindu-mă.

Stih: ***Sfântă muceniţă Iuliana, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Prigonitorul cel viclean poruncea să fie întinsă fără milă şi cu drugi să fie sfâ-râmată mieluşeaua Domnului, care avea mintea aţintită către Hristos.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Alergat-ai către Hristos, Soarele cel neapus şi cu strălucirile Lui ţi-ai luminat sufletul şi inima, de Dumnezeu înţelepţită şi te-ai mutat la Lumina cea veşnică.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cel ce a înfăşat marea cu negură, Ziditorul, de voie Se naşte din tânăra Fecioară şi primeşte înfăşare de Prunc, Cel ce izbăveşte lumea.

Irmosul: Jertfi-voi Ţie cu glas de laudă, Doamne, strigă Biserica către Tine, cu-răţindu-se de sângele demonilor, cu Sângele cel curs, prin milostivire, din coasta Ta.

Condac, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi, pe Cel mai presus de fiinţă naşte şi pământul peştera Celui Neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii slavoslovesc şi magii cu Steaua călătoresc. Că pentru noi s-a născut Prunc Tânăr, Dumnezeu, cel mai înainte de veci.

Cu frumuseţile fecioriei împodobindu-te, fecioară şi cu cununa muceniciei acum încununându-te, Sfântă muceniţă Iuliana, dăruieşti tămăduiri celor ce sunt în nevoi şi boli şi izbăvire celor ce se apropie de racla ta, din care Hristos, izvorăşte dumnezeiesc dar şi Viaţa cea veşnică.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii lui Avraam oarecând în Babilon, văpaia cuptorului au călcat, cu laudă strigând: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfântă muceniţă Iuliana, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fără de milă judecătorul cel nemilostiv te aruncă, muceniţă, în cazanul cel înfierbântat; iar Domnul, prin Înger, nevătămată te păzeşte pe tine, care L-ai cinstit pe Dânsul.

Stih: ***Sfântă muceniţă Iuliana, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Neînfricoşându-te şi mai vârtos cu îndrăzneală bărbătească încingându-te, prea cinstită muceniţă, intri în foc, simţind răcoreală şi strigând: Binecuvântat eşti în Biserica slavei Tale, Doamne!

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Tu ai adus Mirelui ca pe o zestre adunarea şi poporul cel ce a crezut în el, risipind negura înşelăciunii, cu facerile tale de minuni cele strălucitoare.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Bucură-te, începere a Celui Neîncăput, Maică Fecioară; că vii să naşti, cu Trup în peşteră, prea curată, pe Cel ce îndreptează zidirea mâinilor Sale.

Cântarea a 8-a

Irmos: Mâinile întinzându-şi...

Stih: ***Sfântă muceniţă Iuliana, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Avându-ţi ochiul şi mintea ridicate în sus către Dumnezeul Puterilor, cel ce poate a mântui, cu dumnezeiescul har al Duhului, ai stins fierbinţeala cazanelor, Sfântă muceniţă Iuliana, strigând cu credinţă cântarea tinerilor: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Stih: ***Sfântă muceniţă Iuliana, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cugetătorii deşertăciunii, cei vrednici de foc, ascultând cuvintele tiranului păgân, de vie te-au aruncat în foc, muceniţă; dar fiind răcorită de dragostea Mirelui şi cinstindu-L pe El, focul nu te-a ars, cugetătoare de Dumnezeu, Sfântă Iuliana.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Stătut-ai înaintea divanului propovăduind pe Hristos, Dumnezeul cel nemuritor, care a răbdat Răstignire şi a omorât rătăcirea şi a dat viaţă nemuritoare credincioşilor, celor ce strigă: toate lucrurile lăudaţi pe Domnul.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Domnul, care şi-a pus scaunul Său pe nori, pe nor vine să Se nască nouă din Fecioară, ca să risipească norii cei întunecaţi ai păcatului din sufletele noastre, ale celor ce strigăm Lui: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Irmosul:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Mâinile întinzându-şi Daniel, gurile leilor cele deschise, în groapă le-a încleştat; şi tinerii cei iubitori de cucernicie au stins puterea focului, încingându-se cu fapta bună şi strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul!

Cântarea a 9-a

Irmos: Hristos, Piatra cea...

Stih: ***Sfântă muceniţă Iuliana, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

De luptele cele pentru credinţă ale muceniţei Iuliana, purtătoarea de biruinţă, s-au mirat îngerii, în ce chip cu firea femeiască a ruşinat pe cel ce a omorât pe strămoaşa ei în Rai.

Stih: ***Sfântă muceniţă Iuliana, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca o prea frumoasă purtătoare de biruinţă şi îndemânatică fecioară, ai primit după Lege cununa dreptăţii; căci ai călcat în picioare cu trupul pe cel fără de trup şi purtătoare de biruinţă te-ai arătat.

Stih: ***Sfântă muceniţă Iuliana, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe tine, rândunica cea înţelegătoare, turtureaua cea nestricată şi porumbiţa cea cu aripi aurite cu mucenicia, care ai zburat către Dumnezeu şi te-ai odihnit, te cinstim.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Înflorit-ai ca un crin în văile muceniciei, Sfântă Iuliana, purtătoare de biruinţă; şi purtând fecioria ca un trandafir cu plăcut miros, te-ai făcut dumnezeiască mireasmă Mirelui tău celui înţelegător.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Purtând pe Cel ce pe toate le poartă, Fecioară, vii la Betleem să naşti şi să culci în iesle, ca pe un Prunc, pe Cel ce lucrează, cu răbdare, chemarea din nou a muritorilor.

Irmosul: Hristos, Piatra cea netăiată de mână, cea din capul unghiului, din tine, Fecioară, muntele cel netăiat, S-a tăiat, adunând firile cele osebite; pentru aceasta veselindu-ne, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Sedelna, glasul al 4-lea. **Podobie:** Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Fiind înfrumuseţată cu fapte bune de la Dumnezeu date şi împodobită cu florile cinstitei mucenicii, te-ai arătat toată frumoasă şi fără de prihană, cinstită. Pentru aceasta Domnul a iubit acum frumuseţea ta şi te-a dus în Cămara de mire cea prea luminoasă, în care dănţuieşti, Sfântă muceniţă Iuliana, împreună cu toţi mucenicii, slăvind pe Hristos.

Acatistul Sfintei mucenițe Iuliana din Nicomidia

Acatistul Sfintei mucenițe Iuliana din Nicomidia (s.v. 21 decembrie / s.n. 3 ianuarie):

https://www.academia.edu/126603387/Acatistul_Sfintei_muceni%C8%9Be_Iuliana_din_Nicomidia_s_v_21_decembrie_s_n_3_ianuarie_

https://archive.org/details/ac_20241227

https://www.slideshare.net/slideshow/acatistul-sfintei-muceni-e-iuliana-din-nicomidia-s-v-21-decembrie-s-n-3-ianuarie/274428242

***

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul
Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.

Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat. Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Troparul Sfintei muceniţe Iuliana din Nicomidia, glasul al 4-lea: Mieluşeaua Ta, Iisuse, Iuliana, strigă cu glas mare: pe Tine, Mirele meu, te iubesc şi pe Tine căutându-Te mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău; şi pătimesc pentru Tine, ca să împărățesc întru Tine; şi mor pentru tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără de prihană, primeşte-mă pe mine ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ţie. Pentru rugăciunile ei, ca un Milostiv, mântuieşte sufletele noastre.

Condacul Sfintei muceniţe Iuliana din Nicomidia, glasul al 3-lea: Cu frumuseţile fecioriei împodobindu-te, fecioară şi cu cununa muceniciei acum încununându-te, Sfântă muceniţă Iuliana, dăruieşti tămăduiri celor ce sunt în nevoi şi boli şi izbăvire celor ce se apropie de racla ta, din care Hristos, izvorăşte dumnezeiesc dar şi Viaţa cea veşnică.

Condacul 1
Celei ce a strălucit minunat cu razele aurite ale muceniciei, care acum se bucură de a sta împrejurul lui Dumnezeu, celei îndumnezeite şi prea lăudate Sfintei muceniţe Iuliana îi aducem aceste rugăciuni. Iar tu, sfântă fecioară, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi căci cu dragoste şi preţuire te chemăm: ***Bucură-te, Sfântă muceniță Iuliana, mare tămăduitoare și purtătoare de biruință în lupta duhovnicească!***

Icosul 1
Ți-ai luminat sufletul cu podoaba credinței, Sfântă Iuliana. și rănită fiind de dragostea cea dulce a lui Hristos Dumnezeu te-ai arătat privelişte de desfătare pen-

tru Puterile Cereşti, de aceea ne închinăm jertfirii tale care te-a dus sus în Înaltul Cerului. Stând acum în ceata Sfintelor fecioare te rugăm auzi aceste laude:
Bucură-te, crin alb ce împodobeşti bolta cerească;
Bucură-te, copilă înţeleaptă;
Bucură-te, că ai mers pe calea îngustă a pătimirii pentru Dumnezeu;
Bucură-te, că ai intrat în cămara nunţii Mielului;
Bucură-te, că fecioria ţi-a fost şi haină şi cunună;
Bucură-te, că ai mânuit cu iscusinţă sabia Duhului Sfânt;
Bucură-te, Sfântă muceniţă Iuliana, mare tămăduitoare şi purtătoare de biruinţă în lupta duhovnicească!

Condacul 2

Te-ai născut în Nicomidia, Sfântă Iuliana, cetatea mărită a Bitiniei care se îndeletnicea cu slujirea idolilor, pe vremea când domnea Diocleţian la apus şi Maximian la răsărit, ambii împăraţi păgâni. Tatăl tău pe nume African era mare închinător la idoli, dar tu ai crescut în credinţa creştinească: ***Aliluia!***

Icosul 2

Curând ai început a înflori în frumuseţe, iar buna ta purtare, înţelepciunea şi obiceiurile tale întru Hristos nu se mai puteau ţine sub tăcere, de aceea tatăl tău te-a logodit la nouă ani cu un oarecare slujitor la idoli din suita împăratului, iar noi ne rugăm către tine:
Bucură-te, că logodnă cu mirele pământesc nu ai dorit;
Bucură-te, că inima îţi era plină de dragostea lui Dumnezeu;
Bucură-te, că zilnic citeai dumnezeieştile Scripturi;
Bucură-te, că te îndulceai cu Cuvântul Domnului;
Bucură-te, că aşa L-ai cunoscut pe Ziditorul lumii;
Bucură-te, că te-ai întărit în credinţă;
Bucură-te, Sfântă muceniţă Iuliana, mare tămăduitoare şi purtătoare de biruinţă în lupta duhovnicească!

Condacul 3

Zi şi noapte îţi adunai mâinile în strigarea numelui lui Dumnezeu, sfântă fecioară, trăind fierbintele har ce se revărsa din Cer pentru a ta binecuvântare, desfătându-te de bucuriile pe care Domnul le dă celor ce Îl caută şi Îl doresc: ***Aliluia!***

Icosul 3

Te ascundeai de tatăl tău care era mare prieten al păgânilor şi vrăjmaş al creştinilor, dar împlinind optsprezece ani şi apropiindu-se ziua nunţii cugetai în rugăciune cum să scapi de Elevsie logodnicul elin, ca să îţi păstrezi fecioria promisă Domnului Hristos. Făcând rugăciune pentru luminare de sus, Dumnezeu ţi-a trimis gând bun:
Bucură-te, că ai rămas statornică în credinţă;

Bucură-te, că venind vremea nunții, l-ai chemat pe elin la tine;
Bucură-te, că i-ai spus că până nu va fi conducătorul cetății nu vei face nunta cu el;
Bucură-te, că el, robit de dragostea pentru tine, a acceptat;
Bucură-te, că ai câștigat timp de pregătire pentru Împărăția lui Dumnezeu;
Bucură-te, că vremea ai folosit-o cu înțelepciune;
Bucură-te, Sfântă muceniță Iuliana, mare tămăduitoare și purtătoare de biruință în lupta duhovnicească!

Condacul 4

Alergând Elevsie să câștige dregătoria cetății, a avut sprijin pe diavolul cel viclean care l-a ajutat ca prin daruri mari și mijlocitori puternici să primească de la împăratul Maxim dorirea inimii lui, iar tu Sfântă Iuliana te rugai lui Dumnezeu să te scape de nunta pământească: ***Aliluia!***

Icosul 4

Cerându-ți Elevsie să faci nuntă cu el așa cum ai promis, i-ai răspuns că tu Îi slujești lui Hristos și nu voiești să ai bărbat necredincios, iar noi te cinstim așa:
Bucură-te, că păgânul s-a mâniat;
Bucură-te, că te-a pârât la tatăl tău;
Bucură-te, că ba cu frică ba cu amăgiri el a încercat să te momească;
Bucură-te, că și cu lacrimi fierbinți voia să te înduplece;
Bucură-te, că ai stat plină de bărbăție în fața lui;
Bucură-te, că nu te-ai plecat a jertfi zeilor Apollo și Artemida;
Bucură-te, Sfântă muceniță Iuliana, mare tămăduitoare și purtătoare de biruință în lupta duhovnicească!

Condacul 5

Tatăl tău, pierzându-și cumpătul, te-a bătut fără cruțare, aruncându-te la pământ, trăgându-te de păr și călcându-te cu picioarele, fiind el nu ca un tată ci ca un om fără minte și fără milostivire părintească, uitând de dragostea cea firească de tată, iar tu ai rămas abia vie, Sfântă Iuliana, căci mucenicia ta începuse: ***Aliluia!***

Icosul 5

Apoi te-a trimis la Elevsie acasă, marele eparh, care rănit în mândrie și voind a se arăta pe sine stăpân peste tine, s-a gândit să te judece pentru că nu îi cinstești pe zei, iar cu fapta răzbunându-se pe tine că nu îl voiești, iar noi te slăvim:
Bucură-te, că văzându-te la judecată s-a îmblânzit cu inima;
Bucură-te, că a vrut să te robească prin amăgire;
Bucură-te, că ai respins toate gândurile lui viclene;
Bucură-te, că eparhul s-a aprins iar de mânie;
Bucură-te, că a poruncit să fii bătută cu toiegele;
Bucură-te, că te-au spânzurat și de părul capului;

Bucură-te, Sfântă muceniță Iuliana, mare tămăduitoare și purtătoare de biruință în lupta duhovnicească!

Condacul 6

Văzând că nu sporește cu nimic, păgânul cel însetat de suferință a poruncit multe alte chinuri pentru tine, Sfântă Iuliana, și și-au ars coastele cu țepușe de fie înroșite, ți-au ars pielea și mijlocul șalelor și după aceea ți-au străpuns pântecele cu un fier ascuțit, dar tu ai rămas vie, respirând harul lui Dumnezeu ce se pogorâse peste tine: ***Aliluia!***

Icosul 6

Fiind cu mijlocul străpuns, te-au aruncat în închisoare, și zăcând tu pe pământ te-ai rugat lui Dumnezeu, spunându-i că tatăl tău și mama ta te-au părăsit și rugându-L ca El să nu se depărteze de tine și să te păzească.
Bucură-te, că diavolul atunci s-a prefăcut în înger de lumină;
Bucură-te, că te îndemna să jertfești zeilor;
Bucură-te, că îți spunea că firea femeiască te va birui în chinuri;
Bucură-te, că tu ai știut că vedenia este înșelare;
Bucură-te, că te-ai rugat de îndată la Dumnezeu să îți arate cine este cel ce îți vorbește;
Bucură-te, că rugăciunea ta a străpuns tot cerul;
Bucură-te, Sfântă muceniță Iuliana, mare tămăduitoare și purtătoare de biruință în lupta duhovnicească!

Condacul 7

Atunci s-a auzit un glas din Înalt: „Îndrăznește, Iuliano, Eu sunt cu tine, iar pe cel ce a venit la tine, prinde-l că ți-am dat stăpânire și putere asupra lui și de la el însuși te înștiințează cine este și pentru ce a venit la tine” iar mai apoi de îndată ți s-au dezlegat toate legăturile și a căzut lanțul de pe coapsele tale, spre slava lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 7

Diavolul stătea nemișcat, fiind împietrit de glasul Domnului, ținut cu puterea Lui și legat cu legături nevăzute, iar tu Sfântă Iuliana primind curaj l-ai apucat ca pe un rob netrebnic și l-ai întrebat ca la judecată cine este, de unde vine și cine l-a trimis, iar noi minunându-ne de unele ca acestea te lăudăm:
Bucură-te, că ai primit stăpânire asupra puterilor întunericului;
Bucură-te, că ispititorul și-a mărturisit toate fărădelegile,
Bucură-te, că ai aflat că este diavol din ceata domniilor diavolești;
Bucură-te, că ți s-a descoperit că rugăciunile tale le fac mare rană;
Bucură-te, că fecioria ta le era înfrângere;
Bucură-te, că înțelepciunea ta îi biruia deplin;

Bucură-te, Sfântă muceniță Iuliana, mare tămăduitoare și purtătoare de biruință în lupta duhovnicească!

Condacul 8

Auzind toate acestea, ai pus alte legături și bătăi asupra lui, în afară de cele puse de Dumnezeu, și l-ai bătut iar diavolul a răbdat dureri din mâinile tale și din mâinile lui Dumnezeu, pentru că prin biciul material primea răni nemateriale, din acelea cu care Dumnezeu muncește neamul diavolesc spre salvarea celor credincioși: ***Aliluia!***

Icosul 8

Muncindu-l tu pe diavol cu bătaia toată noaptea, dimineață a venit Elevsie te-a găsit vie, strălucind cu trupul și cu fața luminoasă și te-a scos din temniță din nou pentru judecare:
Bucură-te, că mult s-a mirat de tine;
Bucură-te, că nu înțelegea cum de ești deplin sănătoasă,
Bucură-te, că și rana din pântece se vindecase;
Bucură-te, că și frumusețea feței te însoțea;
Bucură-te, că luminai ca o stea cerească;
Bucură-te, că L-ai mărturisit din nou pe Hristos, Doctorul și Stăpânul Vieții;
Bucură-te, Sfântă muceniță Iuliana, mare tămăduitoare și purtătoare de biruință în lupta duhovnicească!

Condacul 9

Ai fost aruncată într-un cuptor încins dar stând în văpaia focului nevătămată te-ai rugat Domnului cu lacrimi și acele puține lacrimi s-au făcut ca două râuri mari care au stins tot focul, iar poporul ce era de față a fost cuprins de spaimă și a crezut în Hristos Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 9

Te-ai bucurat nespus pentru cei cinci sute de bărbați și o sută treizeci de femei care au mărturisit numele cel sfânt al lui Dumnezeu care strigau că sunt gata a muri împreună cu tine pentru Adevăr, iar eparhul i-a tăiat cu sabia pe toți, iar ei s-au botezat în sângele lor.
Bucură-te, că râvna ta a adus Sfinți în Ceruri;
Bucură-te, că tăria ta a îmbărbătat sute de oameni;
Bucură-te, că minunat este Dumnezeu, cel ce sparge împietrirea inimilor;
Bucură-te, că harul Lui a îndulcit mintea pierdută a păgânilor;
Bucură-te, că aceștia L-au cunoscut în ei pe Dumnezeu;
Bucură-te, că Hristos se arată celor ce Îl doresc;
Bucură-te, Sfântă muceniță Iuliana, mare tămăduitoare și purtătoare de biruință în lupta duhovnicească!

Condacul 10

Muncitorul păgân, Elevsie cel orbit de mânie, a poruncit mai apoi să te arunce goală într-o căldare plină cu plumb topit și să te fiarbă ca pe niște bucate, dar ai stat acolo ca într-o baie caldă căci îngerul Domnului s-a pogorât la tine și te-a păzit nevătămată: ***Aliluia!***

Icosul 10

Focul s-a pornit dintr-o dată pe cei care te chinuiau, Sfântă Iuliana, și pe toți câți i-a ajuns i-a făcut cenușă, căldarea s-a sfărâmat iar plin de teamă și de cutremur, iar poporul te-a înconjurat ca pe o zidire înaltă.
Bucură-te, că nici un chin nu a putut-o birui pe fecioara lui Hristos;
Bucură-te, că nici o putere nu poate sta împotriva voii lui Dumnezeu;
Bucură-te, că eparhul și-a pierdut mințile de furie;
Bucură-te, că a început a-și huli zeii;
Bucură-te, că și-a rupt hainele de pe el, ca un om nebun;
Bucură-te, că te-a osândit la moarte prin tăierea cu sabia;
Bucură-te, Sfântă muceniță Iuliana, mare tămăduitoare și purtătoare de biruință în lupta duhovnicească!

Condacul 11

Venind iar diavolul pe care l-ai bătut toată noaptea în temniță, stătea la vedere și îi îndemna pe călăi să săvârșească mai repede tăierea ta, sfântă muceniță, dar i-ai aruncat o singură privire înfricoșătoare iar acesta a pierit dinaintea ta, căci puterea lui Dumnezeu este lege și El este Apărătorul și Izbăvitorul celor ce Îl strigă: ***Aliluia!***

Icosul 11

Te-ai grăbit spre locul tăierii ca spre o nuntă, bucurându-te și veselindu-te, și rugându-te fierbinte lui Dumnezeu ți-ai plecat sub sabie sfântul cap, unindu-te cu iubitul tău Mire Iisus Hristos Domnul pentru care ai pătimit:
Bucură-te, că ai primit puterea de a birui diavolii;
Bucură-te, că îi duci în adânc și îi legi să nu ne mai tulbure în veci;
Bucură-te, că ne cureți casele de prezențele demonice;
Bucură-te, că ești mare exorcistă a pământului și a țarinilor;
Bucură-te, că la strigarea numelui tău, forțele întunericului dispar;
Bucură-te, că dezlegi toate făcăturile, vrăjile și blestemele;
Bucură-te, Sfântă muceniță Iuliana, mare tămăduitoare și purtătoare de biruință în lupta duhovnicească!

Condacul 12

O femeie oarecare, romană pe nume Sofia, venind atunci în Nicomidia pentru o trebuință oarecare și întorcându-se apoi la Roma, a luat trupul tău, sfântă muce-

niță, și ducându-l în casa ei după o vreme a zidit o frumoasă biserică unde a așezat cu mare slavă sfintele tale moaște: ***Aliluia!***

Icosul 12

Elevsie, spre mai mare pedeapsă, s-a scufundat cu corabia pe mare, iar el fiind aruncat de ape într-un ostrov a fost mâncat de fiare, primind pedeapsă pentru uciderea nevinovată a sfintei pe care o cinstim așa:
Bucură-te, că dragostea de Hristos te-a mântuit;
Bucură-te, că acum ședzi în ceata Sfintelor fecioare din ceruri;
Bucură-te, că bucuria veșnică este și bucuria ta;
Bucură-te, că te strigăm și noi să ne tămăduiești trupurile și sufletele;
Bucură-te, că vindeci paralizia, bolile incurabile, de stomac, intestine și afecțiunile capului;
Bucură-te, că aperi mintea de gânduri și de atacuri diavolești;
Bucură-te, Sfântă muceniță Iuliana, mare tămăduitoare și purtătoare de biruință în lupta duhovnicească!

Condacul 13 (de 3 ori)

Sfântă muceniță Iuliana, te rugăm dă-ne putere în luptele cele pentru credință, alungă teama de a înfrunta răul ca nu cumva privind în altă parte sau fugind de pe câmpul de bătălie să ne rănim de moarte și limpezește gândirea să nu ne înfricoșăm când Dumnezeu ne arată adevărul. Fii cu noi întărindu-ne mintea și inima ca să biruim războiul duhovnicesc prin ajutorul tău și al Preasfintei Treimi: ***Aliluia!***

Se spune, iarăși:

Icosul 1

Ți-ai luminat sufletul cu podoaba credinței, Sfântă Iuliana. și rănită fiind de dragostea cea dulce a lui Hristos Dumnezeu te-ai arătat priveliște de desfătare pentru Puterile Cerești, de aceea ne închinăm jertfirii tale care te-a dus sus în Înaltul Cerului. Stând acum în ceata Sfintelor fecioare te rugăm auzi aceste laude:
Bucură-te, crin alb ce împodobești bolta cerească;
Bucură-te, copilă înțeleaptă;
Bucură-te, că ai mers pe calea îngustă a pătimirii pentru Dumnezeu;
Bucură-te, că ai intrat în cămara nunții Mielului;
Bucură-te, că fecioria ți-a fost și haină și cunună;
Bucură-te, că ai mânuit cu iscusință sabia Duhului Sfânt;
Bucură-te, Sfântă muceniță Iuliana, mare tămăduitoare și purtătoare de biruință în lupta duhovnicească!

Condacul 1

Celei ce a strălucit minunat cu razele aurite ale muceniciei, care acum se bucură de a sta împrejurul lui Dumnezeu, celei îndumnezeite și prea lăudate Sfintei mucenițe Iuliana îi aducem aceste rugăciuni. Iar tu, sfântă fecioară, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi căci cu dragoste și prețuire te chemăm: ***Bucură-te, Sfântă muceniță Iuliana, mare tămăduitoare și purtătoare de biruință în lupta duhovnicească!***

Apoi, rostim această:

Rugăciune

Sfântă Iuliana, mucenița și fecioara din Nicomidia, tu ai fost luminată de harul dumnezeiesc iar după moarte Dumnezeu ne-a descoperit strălucirea vieții tale, arătându-te mir tămăduitor ce izvorăști pentru bolnavii ce se aproprie cu credință de sfintele tale moaște.

Te rugăm, dăruiește tămăduiri celor ce sunt în nevoi și în boli, iar celor temători fii-le zid puternic și alungă de la ei duhul ispitirii, căci cei curajoși și care au nădejde deplină în Dumnezeu ajung a se numi ”ostași ai Cerului”.

Tu ai fost plină de îndrăzneală, Sfântă Iuliana, legând cu legături văzute și nevăzute pe diavolul care ți se arătase în temniță, ba chiar l-ai bătut căci așa a voit Dumnezeu. Aleargă și la noi care suntem bătuți, chinuiți și în legături diavolești prinși, și cu râvna ta pentru adevăr biruiește ispitele, leagă demonii în adâncuri și fă calea lor oprită pe veci spre noi, că le tine alergăm și pe tine te strigăm, sfânta noastră dragă.

Primește prinosul acestor cuvinte de laudă, și ajută-ne în toate zilele vieții noastre, ca tămăduiți și izbăviți de cursele vrăjmașului și de ispite să ajungem a ne desfăta de cântecele Serafimilor din Împărăția lui Dumnezeu, acum și în vecii vecilor. Amin.

Şi apoi se face Otpustul: Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu pentru rugăciunile prea curatei Maicii Tale, ale Sfintei mucenițe Iuliana din Nicomidia şi ale tuturor Sfinţilor, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin!

Sursa:
https://acoperamantulmaiciidomnului.wordpress.com/2023/10/25/acatistul-sfintei-mucenite-iuliana-din-nicomidia-21-decembrie/

https://salutis8.wordpress.com/2023/11/23/acatistul-sfintei-mucenite-iuliana-din-nicomidia/

Rugăciune pentru paza fecioriei și a dreptei credințe către Sfintele mucenițe Tecla, cea întocmai cu apostolii, Doroteea din Cezareea Capadociei, Eufrasia și Iuliana din Nicomidia, Pelaghia și Iustina din Antiohia Siriei, Agata și Lucia din Sicilia, Drosida, Cecilia, Agnia și Lucia din Roma dimpreună cu toate Sfintele mucenițe fecioare (a episcopului Macarie Drăgoi)

Sfintelor mucenițe Tecla, cea întocmai cu apostolii, Doroteea din Cezareea Capadociei, Eufrasia și Iuliana din Nicomidia, Pelaghia și Iustina din Antiohia Siriei, Agata și Lucia din Sicilia, Drosida, Cecilia, Agnia și Lucia din Roma, dimpreună cu toate Sfintele mucenițe fecioare, făclii de Dumnezeu aprinse v-ați făcut întru dreapta credință, alungând întunericul păgânesc și cel al patimilor stricăciunii. Cu osârdie și curaj ați păzit dreapta credință și fecioria trupului, pe chinuitorii ucigași de creștini înfruntând și cununile muceniciei dobândind.

O, Sfântă Tecla cea întocmai cu apostolii, prima între mucenițe, alesul vlăstar al Iconiei, care, la auzul propovăduirii Sfântului apostol Pavel, de dragostea lui Hristos te-ai rănit și ai făgăduit că nici părinții tăi, nici mânia, nici amenințările sau chinuirile tiranilor fără de omenie nu te vor mai despărți de Mirele tău cel ceresc. Tu, cea prea cinstită, primind binecuvântarea „apostolului neamurilor”, care ți-a fost sprijin și întărire, împreună cu Sfântul Barnaba, prin rugăciune fierbinte ai înduplecat pe Dumnezeu să stingă cu rouă din cer rugul pe care te-au urcat idolatrii. Fiarele sălbatice cele asmuțite asupra ta le-ai îmblânzit, la care minune păgânii au exclamat: „Mare este Dumnezeul creștinilor!”. Tu, cea aleasă dintre miresele lui Hristos, din pustia Seleuciei și pe sacerdoții păgâni ai chemat la baia Botezului, multe semne și minuni săvârșind cu puterea Preasfintei și de viață Făcătoarei Treimi. Sfântă întâi mare mucenită Tecla, cea grabnică ajută-toare celor care se nevoiesc cu bună rânduială și sunt cuprinși de felurite sufe-

rințe și chinuri, roagă-te pentru noi, dimpreună cu toate celelalte mucenițe fecioare, ocrotitoarele monahiilor care se afierosesc Domnului.

O, Sfântă muceniță Doroteea, mult iubitoare de feciorie, ocrotitoare a grădinarilor, odraslă aleasă a Cezareei cea din Capadocia, tu, la credință ai întors și cununa muceniciei ai mijlocit surorilor care, din pricina persecuțiilor, oarecând lepădaseră numele de creștin. Cumplitele suplicii cu credință ai îndurat pentru Hristos, cântând cu bucurie imnele Paradisului. Tu, cea care pe aristocratul păgân Teofil, cel care în batjocură ți-a cerut de îndată câteva mere și flori din Grădina Mirelui tău, l-ai rușinat când în pânză nepătată i-ai adus trei mere și trei trandafiri, ofrande dăruite ție de înger, la care minune, săvârșită în friguroasa lună a lui februarie, acela îndată s-a făcut creștin, primind și el cununa slavei mucenicilor.

O, Sfântă muceniță Eufrasia din Nicomidia, tu, care în vremea cumplitei persecuții a împăratului Maximian te-ai rugat lui Dumnezeu să păstreze neîntinată a ta feciorie, iar pe tiranii cei fără de omenie, atrași nebunește de frumusețea chipului tău, cu dumnezeiască înțelepciune i-ai biruit. Călăii au crezut cuvântului tău că ierburile arătate de tine sunt asemenea unei armuri și pot să stea chiar și împotriva ascuțișului sabiei, iar, când te-ai oferit să îi încredințezi de aceasta prin propriul exemplu, au lovit cu putere, coborând pe sfințitul tău creștet cununa muceniciei cea dăruită ție de Hristos.

O, Sfântă muceniță Iuliana din Nicomidia, iubitoarea de feciorie, ocrotitoarea bolnavilor și izgonitoarea demonilor, tu, care din părinți bogați te-ai născut și înțelepciunea ai iubit, mântuirea ai dorit și Botezul creștin în ascuns ai primit. Tu, cea care pe Hristos, Singurul Mire, ai dorit, suferind bătăi și chinuri din invidia celui rău, care în propriile-i unelte i-a transformat pe tatăl tău și pe guvernatorul cel idolatru. Tu, cu exemplul mărturisirii, 500 de bărbați și 130 de femei de la păgânism ai convertit, suferind cu ei moarte martirică.

O, Sfântă muceniță Pelaghia din Antiohia Siriei, deși aveai doar 15 ani, soldații cei fărădelege ai crudului împărat Dioclețian voiau să siluiască fecioria ta, dar te-ai rugat Mântuitorului și ai ales moartea martirică decât căderea în păcat. Pentru iubirea curăției, însuși marele Ioan Gură de Aur te-a proslăvit în al său cuvânt, lăudând întreaga ta înțelepciune pe care ai păzit-o cu prețul vieții.

O, Sfântă muceniță Iustina din Antiohia Siriei, tu, care te-ai dăruit Mirelui Ceresc și ai ales să trăiești viață de feciorie, tu, care ai stat împotriva avansurilor pătimașului tău pretendent, care, în nebunia sa de a te cuceri, a apelat la vrăjitorul Ciprian, cel care a slobozit împotriva ta, a familiei tale și a întregului oraș cohorte de demoni și vrăji cumplite, încercând să te momească, dar, văzând că

tăria acestora e neputincioasă în fața rugăciunilor tale, s-a convertit și el, până la urmă, și a primit cununa martiriului alături de tine în zilele lui Dioclețian.

O, Sfântă muceniță Agata, deși erai doar o adolescentă, ai socotit bogăția căii creștine mai presus de bunăstarea părinților tăi, alegând să te afierosești Mântuitorului încă din pruncie. La nebunia guvernatorului Quintian, care încerca să te seducă, ai răspuns cu păzirea neclintită a îndemnurilor lui Hristos. Văzând tiranul că nici un chin nu folosește, a poruncit să te arunce în temniță, unde însuși Petru, verhovnicul apostolilor, a îngrijit rănile tale înainte de a-ți încredința sufletul în mâinile Domnului. Mare este jertfa ta, mare este și îndrăzneala pe care ai câștigat-o înaintea lui Dumnezeu, salvând cu sfintele tale rugăciuni orașul Catania, atunci când a erupt vulcanul Etna.

O, Sfântă muceniță Lucia din Siracuza, după ce ai împărțit averea ta săracilor, ai ales calea fecioriei de dragul lui Hristos. Orbirea celui care, stăpânit de patimi și neacceptând refuzul tău de a-i deveni soție, ai înfrânt-o cu puterea rugăciunii și a îndelungii răbdări. Însă pătimașul bărbat te-a denunțat guvernatorului că ești creștină, fiind condamnată să suferi rușinea prostituției, însă cu tărie de la Dumnezeu ai stat nemișcată, păstrându-ți puritatea. Fiind supusă la multe chinuri, ai răspândit cu și mai multă putere tuturor lumina lui Hristos, devenind ocrotitoarea și vindecătoarea celor cuprinși de orbire sufletească și trupească.

O, Sfântă muceniță Drosida, fiica împăratului Traian, cea care în ascuns uceniță a lui Hristos erai și ajutai pe sfinți să culeagă trupurile martirilor și să le îngroape ca niște odoare de mare preț. Tu, care, împreună cu alte cinci creștine, ai fost capturată de soldații tatălui tău și aruncată în închisoare, văzând mucenicescul sfârșit al acestora și dorind să intri la Nunta Fiului cu haina sufletului luminată și curată, ai primit de la Dumnezeu Botezul dorinței și, apoi, nesocotind rugăminții tatălui tău după trup, la locașurile Părintelui ceresc ai năzuit, primind, prin Botezul sângelui, cununa cea nevestejită a muceniciei.

O, Sfântă muceniță Cecilia, în cetatea vestită a Romei te-ai născut și din fragedă pruncie pe Hristos ai slujit, făgăduind să trăiești în feciorie toată viața. Dar când părinții tăi au vrut să te căsătorească, pe Domnul ai rugat fierbinte ca logodnicul tău, Valerian, să creadă și el și astfel să îți păzești legământul. Primind Botezul împreună cu fratele său, Tiburtie, cinstitul Valerian s-a făcut pildă multor creștini, împreună cu tine virtuțile cele alese cu râvnă lucrând. Dar, arestat fiind pentru misiunea creștină pe care o împlinea, pe tine avându-te ca mijlocitoare și împreună rugătoare, pe călăul cel fără de omenie de la rătăcirea idolilor l-ați întors. Dându-vă, așadar, împreună sufletul lui Iisus, Mirele cel Ceresc, cu scump sângele vostru pământul ați sfințit.

O, Sfântă muceniță Agnia, care te-ai jertfit în cetatea Romei ca o mielușea pentru Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatele lumii, tu, care din părinți creștini te-ai născut și Domnului I te-ai închinat din pruncie. Tu, care ai refuzat să fii mireasa altui mire și pe eparhul cel răucredincios l-ai refuzat, drept pentru care te-a trimis într-o casă de desfrânări pentru a întina evlavia și fecioria ta, deși erai doar o copilă, însă un înger al Domnului îți era alături, păzindu-te de toți cei se apropiau de tine cu gânduri necuvioase.

Iar tu, o, Sfântă muceniță Lucia din Roma, care, cu înțelepciunea cea de negrăit dăruită ție de Domnul, ai întors la credința creștină pe guvernatorul Rix, care încerca să te convingă să te lepezi de Hristos și, împreună cu el, și alți 24 de creștini, ai primit cununa nepieritoare, păzindu-ți întreagă fecioria.

Pentru aceasta, cu multă dragoste vă cinstim, însă, iarăși, vrăjmașul mântuirii noastre, nesuferind a voastră cinstire și mărturie pentru întreaga feciorie, cu gând viclean, în aceste vremuri în care oamenii au slăbit în credință, caută de multe ori ca sărbătoarea voastră să o prefacă în ocară.

Sfintelor fecioare mucenițe, cumplite vremuri pentru creștini trăim! Dreapta credință este batjocorită, cele firești sunt răstălmăcite și vrăjmășite, căsătoriile întru silnicie sunt schimbate după legea desfrânării, împotriva legii lui Dumnezeu, iar îndemnurile spre patimile cele rușinoase trupești ca un foc au cuprins întreaga lume. Într-un astfel de cuptor al ispitelor stăm noi, creștinii acestui veac. Pentru aceasta venim către voi, Sfintelor mucenițe ale lui Hristos, și cu lacrimi și credință ne rugăm: Întru curăție ne întăriți! Întru credință ne ocrotiți! Cu cei ce urmează Mirelui Hristos ne socotiți, iar de cei fărădelege ne păziți și ne osebiți. Dați-ne curaj, înțelepciune, bărbăție și dragoste de Dumnezeu și de aproapele, să putem trece nevătămați noaptea acestui veac! Ajutați-ne să urmăm Păstorului Hristos, iar nu lumii! Rugămu-ne vouă, blândelor mielușele, luați aminte la multele noastre neputințe și fiți-ne lumină, zid de apărare, izvor de milă și de faceri de bine acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Notă:

- *Sfânta întâia muceniță și întocmai cu apostolii Tecla (sec. I) este sărbătorită la 24 septembrie;*
- *Sfânta muceniță Doroteea din Cezareea Capadociei († 300) este sărbătorită pe 6 februarie;*
- *Sfintele mucenițe Eufrasia († 303) și Iuliana din Nicomidia († 304) sunt sărbătorite la 19 ianuarie și 21 decembrie;*
- *Sfânta muceniță Pelaghia din Antiohia Siriei († 303) este sărbătorită pe 8 octombrie, iar*
- *Sfânta muceniță Iustina din Antiohia Siriei († 304) este sărbătorită pe 2 octombrie, împreună cu Sfântul sfințit mucenic Ciprian, fostul vrăjitor;*

- *Sfânta muceniță Agata din Catania Siciliei († 251) este sărbătorită pe 5 februarie;*
- *Sfânta muceniță Lucia din Siracuza Siciliei († 304) este sărbătorită la 13 decembrie;*
- *Sfânta muceniță Drosida, fiica împăratului Traian († 115/116), este sărbătorită la 22 martie;*
- *Sfânta muceniță Cecilia din Roma († 232) este sărbătorită la 22 noiembrie;*
- *Sfânta muceniță Agnia din Roma († 304) este sărbătorită la 21 ianuarie;*
- *Sfânta muceniță Lucia din Roma († 301) este sărbătorită pe 6 iulie.*

Imnografie

Condacul Sfintei muceniţe Iuliana din Nicomidia: Cu frumuseţile fecioriei împodobindu-te, fecioară şi cu cununa muceniciei acum încununându-te, Sfântă muceniţă Iuliana, dăruieşti tămăduiri celor ce sunt în nevoi şi boli şi izbăvire celor ce se apropie de racla ta, din care Hristos, izvorăşte dumnezeiesc dar şi viaţa cea veşnică.

Troparul Sfintei muceniţe Iuliana din Nicomidia: Mieluşeaua Ta, Iisuse, Iuliana, strigă cu glas mare: pe Tine, Mirele meu, te iubesc și pe Tine căutându-Te mă chinuiesc și împreună mă răstignesc și împreună mă îngrop cu Botezul Tău; și pătimesc pentru Tine, ca să împărățesc întru Tine; și mor pentru tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără de prihană, primește-mă pe mine ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ție. Pentru rugăciunile ei, ca un Milostiv, mântuiește sufletele noastre.

(Video) Troparul Sfintei mucenițe Iuliana - Interpret: Otilia Simeria:
https://doxologia.ro/cantari/video-troparul-sfintei-mucenite-iuliana-21-decembrie

Sinaxar - Sfânta muceniță Iuliana din Nicomidia - 21 decembrie:
https://www.trinitas.tv/sfanta-mucenita-iuliana-din-nicomidia-21-decembrie/

SFINȚII ZILEI
SFÂNTA IULIANA A FOST VICTIMA UNEI RĂZBUNĂRI PERSONALE.
SFÂNTA MUCENIȚĂ IULIANA DIN NICOMIDIA
21 DECEMBRIE

Vieţile Sfinţilor - Pătimirea Sfintei muceniţe Iuliana fecioară şi a celor împreună cu dânsa

Cuvant Ortodox - Sfânta muceniţă Iuliana fecioara şi cei împreună cu dânsa - 21 decembrie:
https://www.youtube.com/watch?v=PFmhEMUwfXg

Nicomidia, prea mărita cetate a Bitiniei, se îndeletnicea foarte mult întru slujirea idolilor, pe vremea când domnea Diocleţian la apus şi Maximian la răsărit, amândoi împăraţi păgâni. În acea cetate era atunci un om bogat şi cinstit, cu numele African, care foarte mult se ţinea de păgânătatea elinească. Acesta avea o fiică, cu numele Iuliana, care, după ce a început a veni în vârstă, a înflori cu frumuseţea şi a-şi arăta înţelepciunea şi obiceiurile cele bune, a logodit-o cu un oarecare din suita împărătească, cu numele Elevsie. Dar a amânat nunta, până la vremea aceea când ar fi mai bine a se face.

În acea vreme, fecioara auzind propovăduirea Evangheliei pentru Hristos, a crezut în taină, pentru că văzând cerul şi pământul, marea şi focul, căuta pe Cel ce le-a zidit şi din zidiri s-a învăţat a cunoaşte pe Ziditorul, precum grăieşte Sfântul Pavel: Cele nevăzute ale Lui de la zidirea lumii, din făpturi sunt văzute. Deci grăia întru sine fecioară, cea cu bună cunoştinţă, unul este Dumnezeu cel adevărat, Căruia, se cuvine a ne închina, iar idolii, cei fără suflet nu sunt dumnezei, ci locaşuri drăceşti. Ea se nevoia în rugăciuni şi în citirea dumnezeieştii Scripturi, învăţând legea Domnului, ziua şi noaptea, în taină de tatăl său, care era mare prieten al păgânilor şi vrăjmaş al creştinilor.

Iar mama ei, deşi era elină, nu se îngreţoşa de dreapta credinţă creştinească, însă de amândouă nu ţinea seama, căci nici nu slujea idolilor cu osârdie, nici nu cinstea pe Hristos cu bună credinţă şi nici nu ţinea seama ce credinţă are fiica ei.

De aceea, cu greu putea fericita fecioară a tăinui de tatăl său credinţa cea întru Hristos şi a se îndeletnici în rugăciuni şi în citiri, mai ales ca maica ei nu lua seama de aceea.

Având inima sa plină de dragostea lui Dumnezeu şi întărită întru bună credinţă, se gândea cum ar putea să scape de logodnicul ei şi să se dezlege de însoţirea nunţii cu păgânul, apoi să-şi păzească fecioria curată de către închinătorul de idoli şi să-şi ferească trupul neatins de sluga diavolului.

Deci, venind vremea nunţii, a trimis Iuliana la Elevsie, logodnicul său, zicând: ***"Nu te pregăti în zadar de nuntă căci să ştii că nu voi merge după tine, de nu te vei face mai întâi eparh laturii acesteia".*** Aceasta a făcut-o sfânta, crezând că este cu neputinţă lui Elevsie a câştiga dregătoria eparhiei şi, cu acea pricină, va scăpa de însoţirea lui.

Iar Elevsie, robit fiind de dragostea ei, a început în tot chipul a se îngriji de dregătoria eparhiei, pe de o parte prin rugăminţile cele cu sârguinţă, iar pe de alta prin daruri mari şi prin mijlocitori foarte puternici.

Cerând la împăratul Maximian ca să-l cinstească cu acea dregătorie, abia după multă vreme şi după multă bogăţie a dobândit ceea ce dorea, ajutându-i diavolul. Pentru că diavolul, vrând să risipească gândul cel bun al fecioarei a ajutat lui Elevsie, care, făcându-se eparh, îndată a trimis la logodnica sa, zicând: "Bucură-te, Iuliano, că mă ai pe mine mirele tău, luminat cu slavă, căci, iată, sunt eparh; deci, fii gata de nuntă".

Iuliana, văzând că n-a reuşit cu acel meşteşug a scăpa din cursa lui, a descoperit ceea ce de mult tăinuia în inima sa, răspunzându-i: ***"Bine este a te învrednici de a fi eparh, dar de nu te vei închina Dumnezeului meu şi de nu vei sluji Domnului Iisus Hristos, Căruia şi eu Îi slujesc, apoi caută-ţi altă soţie, pentru că eu nu voiesc să am bărbat necredincios".***

Acestea auzindu-le Elevsie, s-a mirat de schimbarea logodnicei sale şi s-a mâniat foarte. Deci, chemând pe tatăl ei, African, l-a întrebat: "Pentru ce fata ta se leapădă de zeii noştri şi pe mine mă urăşte?" Şi i-a spus lui toate cuvintele ei, pe care i le aduseseră trimişii.

African, auzind acestea şi minunându-se de lucrul cel neaşteptat, nu cu mai puţină mânie decât eparhul, s-a aprins asupra Iulianei, fiind asemenea mare râvnitor pentru necuraţii zei.

Deci, întorcându-se îndată la casa sa, mai întâi cu blândeţe şi părinteşte a început a întreba pe fiica sa: "Spune-mi, fiica mea iubită şi lumina ochilor mei cea dulce, pentru care pricină te lepezi de nuntă şi te întorci de către eparh?"

Ea, nerăbdând a auzi numele lui, a răspuns: *"Lasă, tată, căci mă jur pe nădejdea mea, pe Domnul meu Iisus Hristos, că de nu va primi Elevsie mai înainte credinţa mea, nu va fi părtaş nunţii mele. Căci ce este aceasta a fi cu trupul uniţi, iar cu duhul despărţiţi şi a fi vrăjmaşi unul cu altul?"*

Tatăl său, umplându-se de nesuferită mânie, a zis: "Oare ai nebunit, ticăloaso şi voieşti să fii muncită?"

Fecioara a răspuns: "Munci voiesc pentru Hristos".

Tatăl său a zis: "Mă jur pe marii zei, Apolon şi Artemida, că fiarelor şi câinilor voi da trupul tău spre mâncare".

Iar sfânta a răspuns: *"Dar pentru ce zăboveşti? Să vină câinii, să vină fiarele şi mai multe chinuri de se poate să-mi fie, pentru că mă voi bucura, murind pentru Hristos şi primind de la El mari răsplătiri".*
Apoi iarăşi tatăl său, voind s-o vâneze, cu meşteşug a lăsat mânia şi, cu dragoste, vorbea către dânsa, rugând-o şi sfătuind-o ca să nu-i fie neascultătoare.

Iar ea, fiind plină de nădejdea cea bună, cu glas tare zicea: "Oare şi tu eşti asemenea zeilor tăi celor surzi, urechi având şi neauzind? Nu ţi-am spus acestea mai înainte cu jurământ, că nu voi avea parte cu Elevsie, dacă nu se va îndupleca mai întâi să se închine Hristosului meu?"

Tatăl său, auzind acestea, a închis-o într-o cămară. Apoi iarăşi a scos-o şi se nevoia cu cuvinte bune, cu momeli, cu lacrimi fierbinţi, a întoarce pe sfântă către cinstirea zeilor şi către dragostea lui Elevsie.

Iar fecioara cea plină de bărbăţie, iarăşi a strigat: *"Nu voi jertfi zeilor, nu mă voi închina ciopliţilor, nu voi iubi pe păgânul Elevsie! Lui Hristos unuia mă închin, pe Hristos cinstesc, pe Hristos iubesc!"*

Atunci tatăl său, mâniindu-se, a apucat-o şi a bătut-o fără cruţare, aruncând-o la pământ, trăgând-o de păr şi călcând-o cu picioarele, fiind nu ca un tată, ci ca un muncitor, nearătând deloc milostivire părintească şi uitând dragostea cea firească de tată, în cumplita sa iuţime şi mânie. Deci, a bătut-o până a obosit el, iar fericita fecioară a rămas de abia vie. După aceasta a trimis-o la Elevsie eparhul, logodnicul ei, spunându-i să facă ce vrea cu dânsa.

Iar el, fiind trecut cu vederea de dânsa, o! cât se iuţea, suflând de mânie şi scrâşnind cu dinţii asupra ei şi nu puţină ocară socotea aceea, fiindcă s-a scârbit de dânsul şi s-a lepădat de dragostea lui. Apoi se bucura foarte că a căzut în mâinile lui şi a dobândit stăpânire asupra ei. Deci îndată a gândit să o judece, fiind eparh, pentru că nu cinsteşte pe zei, iar cu fapta răzbunându-se pe ea căci nu-l voieşte.
Şezând la judecată, a poruncit să aducă la întrebare pe mieluşeaua lui Hristos. Când s-a adus sfânta fecioară Iuliana la judecată înaintea lui Elevsie, logodnicul său, cu frumuseţea ei strălucea ca o rază de soare şi toţi, întorcându-şi ochii spre dânsa, s-au minunat de bună cuviinţa chipului ei.

Atunci Elevsie, căutând spre dânsa, s-a îmblânzit şi mânia lui, în dragoste s-a prefăcut. La început nu putea să zică către dânsa nici un cuvânt aspru, ci cu pace şi cu dragoste vorbea, legat fiind de frumuseţea ei feciorească. Deci a zis: "Crede-mă, o, prea frumoasă fecioară, că de mă vei alege pe mine, ca să-ţi fiu bărbat, te vei izbăvi de toate muncile cele grele care au să ţi se întâmple, chiar de nu vei aduce jertfă zeilor, căci nu te voi sili, decât numai să voieşti nuntă".

La acestea mireasa lui Hristos a răspuns: "Nici un cuvânt, nici o muncă, nici însăşi moartea nu mă va îndupleca să mă însoţesc cu tine, până nu te vei face creştin şi nu vei primi Sfântul Botez."

Zis-a Elevsie: "Şi aceasta aş fi făcut-o, o, prea iubito, de nu m-aş fi temut de mânia cea împărătească; căci de va afla împăratul, nu numai această dregătorie mare, ci împreună cu dregătoria îmi va lua şi viaţa".

Sfântă a zis: "Dacă tu astfel te temi de împăratul cel muritor şi vremelnic, care numai peste trup are stăpânire, iar nu şi peste suflet, apoi eu, având Împărat fără de moarte, care stăpâneşte peste toţi împăraţii şi peste toată suflarea şi sufletul omenesc, nu mă voi teme? Şi cum mă voi uni cu vrăjmaşul Lui, prin legătura însoţirii? Dacă cineva din robii tăi s-ar fi însoţit cu vrăjmaşul tău, oare ai fi binevoit la aceasta? Oare nu te-ai fi mâniat asupra robului tău? Deci nu te înşela, nici nădăjdui, că mă vei îndupleca cu cuvinte dulci. Apoi, de voieşti, apropie-te şi tu de Dumnezeul meu, iar de nu, omoară-mă, în foc aruncă-mă, cu bătăi mă răneşte, fiarelor mă dă şi oricare munci voieşti, pune-le asupra mea, dar eu ţie nu mă voi supune. Căci tu îmi eşti urât şi însoţirea ta îmi este ca o împrietenire cu dracii, iar nunta ta ca o groapă întunecoasă, pusă înaintea ochilor mei!"

Auzind acestea, Elevsie, îndată i s-a adăugat peste focul dragostei, focul mâniei şi-i ardea faţa ca focul. Căci astfel este dragostea, când este trecută cu vederea şi nebăgată în seamă. Deci, a poruncit să o dezbrace şi s-o întindă în patru părţi, legând-o cu frânghii de mâini şi de picioare şi s-o bată cu vine uscate şi cu vergi,

foarte tare. Şi a fost bătută sfânta de şase ostaşi multă vreme, până când au ostenit. Iar ea, deşi era cu firea vas neputincios, răbda cu bărbăţie.

Şi, poruncind eparhul ostaşilor să înceteze a o mai bate, a zis către ea: "Iată, o! Iuliano, acestea sunt începuturile muncilor tale şi încă fără de asemănare mai mari chinuri te aşteaptă, de nu vei aduce jertfă marei Artemida".
Iar muceniţa, mai cu înlesnire răbda bătăile cele date de ei, decât a auzi pe Elevsie grăindu-i şi aşteptând încă a o îndupleca către voia sa.

Apoi a răspuns: "O, cu adevărat nebun şi fără de minte, pentru ce nu mă munceşti mai mult, ce aştepţi încă? Căci mai gata sunt eu a răbda munci, decât tu a mă munci".

Atunci, sfântă a fost spânzurată de părul capului şi a stat astfel o parte din zi, încât şi pielea capului şi faţa ei s-au ridicat în sus de la locul lor, iar sprâncenele s-au ridicat mai sus decât fruntea.
Iar Elevsie, din dragostea ce o avea către dânsa, având încă nădejde, o sfătuia cu cuvinte bune ca să se cruţe. Deci, zicându-i multe cuvinte momitoare şi rugătoare, văzând că nu sporeşte nimic, mai mult s-a mâniat şi a poruncit să-i ardă coastele cu ţepuşe de fier înroşite, apoi să-i ardă subţiorile şi mijlocul şalelor. După aceea, coborând-o de la locul de muncă, i-au legat mâinile înapoi şi cu un fier ascuţit au străpuns mijlocul ei, apoi, abia vie fiind, au aruncat-o în temniţă.

Zăcând sfânta, aruncată în temniţă pe pământ, strigă către Dumnezeu: "Doamne, Dumnezeul meu, Atotputernice, Cel ce eşti nebiruit în putere şi tare întru lucruri, ia de la mine necazurile acestea şi mă izbăveşte de durerile care m-au cuprins, precum pe Daniil de la lei, pe Tecla din foc şi de la fiare. Tatăl meu şi maica mea m-au lăsat, iar Tu, Doamne, nu Te depărta de la mine, ci precum ai păzit odată pe Israel, care fugea prin mare, iar pe vrăjmaşii lui i-ai înecat, astfel şi pe mine acum mă păzeşte. Iar pe Elevsie, care a ridicat război asupra mea şi împreună cu el şi pe satana, care se sârguieşte să-mi facă împiedicare, sfărâmă-i, Împărate nebiruit".

Astfel grăind sfânta către Dumnezeu şi încă rugăciunea fiind în gura ei, vrăjmaşul cel nevăzut, prefăcându-se în înger luminat, a venit la dânsa şi a zis: "O, Iuliano rabzi munci grele, dar încă mai grele şi mai multe şi cu adevărat nesuferite ţi-a gătit Elevsie, iar tu, când vei fi scoasă, jertfeşte îndată, pentru că nu poţi mai mult să rabzi cumplitele munci".

Atunci sfânta l-a întrebat: "Cine eşti tu?"

Iar diavolul i-a răspuns: "Îngerul lui Dumnezeu sunt şi de vreme ce mult se îngrijeşte de tine Dumnezeu, de aceea m-a trimis la tine, voind să te supui eparhului şi să nu piară trupul tău cel sfărâmat cu multe munci, căci mult îndurat este Domnul şi-ţi va ierta aceea pentru neputinţa trupului tău rănit".

Acestea auzind, muceniţa s-a înspăimântat şi s-a tulburat, căci vedea pe cel ce se arătase, cu chipul de înger, dar cu sfatul fiindu-i vrăjmaş. Apoi, suspinând din adâncul inimii şi umplându-i-se ochii de lacrimi, a zis: ***"Doamne, Dumnezeul meu, Ziditorule al tuturor, pe care Te laudă puterile cereşti şi de care se cutremură mulţimea dracilor, nu mă trece cu vederea pe mine, care pătimesc pentru Tine, ca nu cumva în loc de dulceaţă, să-mi dea mie amărăciune vrăjmaşul meu, ci arată-mi cine este acesta care grăieşte acum? Cine este cel ce zice că este robul Tău?"*** Aşa a strigat sfânta şi îndată a fost auzită.

Căci a venit din cer glas, zicând: "Îndrăzneşte, Iuliano, Eu sunt cu tine, iar pe cel ce a venit la tine, prinde-l că ţi-am dat stăpânire şi putere asupra lui şi de la el însuşi te înştiinţează cine este şi pentru ce a venit la tine". Astfel glasul a urmat rugăciunii, iar glasului, minunea, pentru că îndată s-au dezlegat legăturile şi a căzut lanţul de pe coapsele ei. Apoi s-a sculat sfânta de la pământ sănătoasă şi tare cu trupul.

Iar diavolul stătea nemişcat, fiind ţinut cu puterea lui Dumnezeu, legat fiind cu legături nevăzute. Şi l-a apucat muceniţa ca pe un rob netrebnic şi l-a întrebat ca la o judecată cine este, de unde şi de cine este trimis?

Iar el, deşi plin de minciuni, însă fiind silit de puterea Ziditorului tuturor care îl muncea pe el, chiar nevrând, a început a spune adevărul: "Eu sunt un diavol din domnii cei mai dintâi ai întunericului, trimis de tatăl meu satana ca să te ispitesc şi să te înşel pe tine. Pentru că mare rană am primit prin rugăciunile tale de la întreaga înţelepciune feciorească şi de la răbdarea ta cea bărbătească. Eu sunt acela care, odată cu pierzarea, am sfătuit pe Eva în Rai ca să calce porunca lui Dumnezeu. Eu am îndemnat pe Cain să ucidă pe fratele său Abel. Eu am învăţat pe Nabucodonosor să pună chipul cel de aur în câmpul Deira. Eu sunt acela care am înşelat pe evrei ca să se închine idolilor. Eu l-am înnebunit pe înţeleptul Solomon, făcându-l iubitor de femei. Eu am sfătuit pe Irod spre uciderea pruncilor şi pe Iuda la vânzarea Învăţătorului său, apoi şi pe el la spânzurare. Eu am ridicat pe evrei ca să-l ucidă pe Stefan cu pietre şi pe Neron să spânzure pe Petru cu capul în jos, iar pe Pavel să-l taie cu sabia".

Auzind acestea, Sfânta Iuliana a făcut altă minune, căci alte legături şi bătăi a pus asupra lui, afară de acele nevăzute cu care diavolul se legase de la Dumnezeu şi, el fiind legat, ea îl bătea. Şi, o, minune, ca pe duhul cel fără de trup şi nematerial, a putut sfânta a-l lega cu legături materiale şi a-l bate. Căci

puterea lui Dumnezeu, care îl ţinea cu legături nescăpate şi cu nemincinoase răni îl muncea, l-a dat nevăzut în stăpânirea iubitei Sale mirese. Iar diavolul răbda dureri din mâinile cele fecioreşti, ca şi din mâinile lui Dumnezeu, pentru că cu biciul material i se dădeau răni nemateriale, adică din acelea cu care se munceşte de la Dumnezeu neamul diavolesc.

Atunci diavolul a început a striga: "Vai, mie, ce voi face acum şi cum voi scăpa? Pe mulţi am înşelat şi i-am aruncat în nevoi, iar acum singur înşelându-mă, am căzut în nevoie. Pe mulţi i-am înfăşurat cu legături şi cu răni, iar acum sunt singur legat şi cu bătăi rănit de mâinile fecioreşti. Pe mulţi i-am robit mie, iar acum singur sunt ţinut, ca un rob şi ca un prădat. O, tatăl meu satana, pentru ce m-ai trimis aici, cum n-ai ştiut ce mi se va întâmpla? Cum n-ai ştiut că nimic nu este mai puternic decât fecioria şi nimic nu este mai tare decât rugăciunile cele mucenicești?"

Astfel Sfânta Iuliana, muncind pe diavol toată noaptea, dimineaţa eparhul a poruncit s-o scoată din temniţă, dacă este vie.

Venind sfânta şi trăgând după sine pe diavol, l-a aruncat la un loc de gunoaie ce s-a întâmplat în cale, apoi a venit înaintea lui Elevsie, strălucind cu frumuseţea feţei şi cu podoaba cea dintâi, fiind cu tot trupul sănătoasă, ca şi cum n-ar fi primit nici o muncă.

Muncitorul minunându-se, a zis către dânsa: "Spune-mi, Iuliano, când şi cum ai învăţat această vrăjitorie şi cu ce meşteşug te-ai tămăduit aşa degrabă de răni, încât nimic nu se mai afla pe tine?"

Sfânta a răspuns: "Nu este în mine nici un meşteşug vrăjitoresc, ci puterea cea dumnezeiască negrăită şi atotputernică m-a tămăduit, care nu numai pe tine, ci şi pe tatăl tău satana l-a umplut de ruşine. Pe mine m-a făcut mai puternică decât voi amândoi, că şi tu şi domnul tău, diavolul, sunteţi sub picioarele mele, pentru că am legat pe stăpânul tău, căruia îi slujeşti şi muncile tale în nimic le-am socotit. Astfel, Hristosul meu a sfărâmat aici puterea voastră, iar acolo, ţie şi tatălui tău şi slujitorilor voştri, v-a gătit focul cel veşnic, tartarul cel înfricoşat, întunericul cel dinafară şi viermii cei neadormiţi, pe care munci le vei moşteni degrabă".

Tiranul, auzind din gura sfintei despre focul cel veşnic, îndată a poruncit să gătească un foc mare şi a ars un cuptor, unde a aruncat pe sfântă. Ea, stând în văpaia focului nevătămată, se ruga către Domnul său cu lacrimi şi acele puţine lacrimi s-au făcut ca două râuri mari, care au stins tot focul.

Atunci poporul Nicomidiei a fost cuprins de mare spaimă şi a crezut în Hristos, ca la cinci sute de bărbaţi, iar femei o sută treizeci. Aceştia toţi au strigat: "Unul este Dumnezeu, unul este Acela pe care Îl proslăveşte muceniţa Iuliana şi noi credem într-însul, iar de închinarea idolilor cea elinească ne lepădăm. Suntem creştini, să vină peste noi sabia, focul şi orice fel de moarte cumplită, suntem gata împreună cu Iuliana a muri pentru unul adevăratul Dumnezeu".

Zicând ei aceasta cu mare glas, îndată a poruncit eparhul să scoată ostaşii înarmaţi şi pe toţi cei ce au crezut, despărţindu-i din privelişte, să-i taie până la unul. Şi aşa s-a făcut. Apoi toţi cu bucurie îşi plecau grumajii sub sabie şi mureau pentru Hristos, botezându-se în sângele lor.

Muncitorul, cu neîmblânzită mânie, tulburându-se, a poruncit să arunce pe sfânta, goală, într-o căldare plină cu plumb topit şi s-o fiarbă mult timp, ca pe nişte bucate. Dar sfintei i s-a făcut căldarea aceea ca o baie caldă, după multe osteneli, nevătămând deloc trupul ei cel curat, decât numai a o spăla ca o baie minunată, căci s-a pogorât la dânsa îngerul Domnului şi a păzit-o nevătămată. Iar focul s-a pornit asupra celor ce stau împrejur şi a făcut ceea ce altădată a făcut cuptorul haldeilor, căci pe toţi câţi i-a ajuns, i-a făcut cenuşă. Apoi şi căldarea s-a sfărâmat şi a ieşit muceniţa întreagă, iar poporul, înspăimântându-se, o înconjură ca pe o zidire înaltă căci sfânta era cu statul mai înaltă decât toţi.

Văzând muncitorul toate acestea şi pe schingiuitorii săi mistuiţi de foc, s-a îndrăcit de mânie şi nu se pricepea ce va face mai mult, căci acum slăbiseră toate chinurile lui. Deci, fiind ruşinat şi batjocorit de o fecioară, a început a-şi smulge părul, a-şi zgâria faţa, a-şi rupe hainele de pe dânsul şi a vorbi multe hule şi cuvinte dosăditoare asupra zeilor săi, căci slujind lor, n-a putut să biruiască pe o fecioară. Apoi a osândit pe Sfânta muceniţă Iuliana la tăiere de sabie.

Şi a venit iarăşi diavolul acela care fusese prins şi bătut de sfânta muceniţă în temniţă, dar stătea departe - că încă se temea şi pomenea bătăile - şi ca un om se bucură pentru osândirea ei la moarte. Apoi îndemna pe gealaţi s-o ia mai degrabă şi s-o omoare. Sfânta fecioară, când s-a uitat asupra lui cu ochi groaznici, îndată diavolul a tremurat şi a strigat: "Vai, mie, ca iarăşi vrea să mă apuce în mâinile sale această nemilostiv!"

Zicând acestea înaintea tuturor, a pierit dinaintea lor, iar ostaşii, luând pe muceniţă, au dus-o la locul de ucidere.

Sfânta mergea ca şi cum ar merge la o nuntă şi se grăbea, bucurându-se şi veselindu-se. Apoi, rugându-se, şi-a plecat sub sabie sfântul său cap şi a fost tăiat, unindu-se cu iubitul său Mire, Hristos Domnul, pentru care a pătimit cu osârdie.

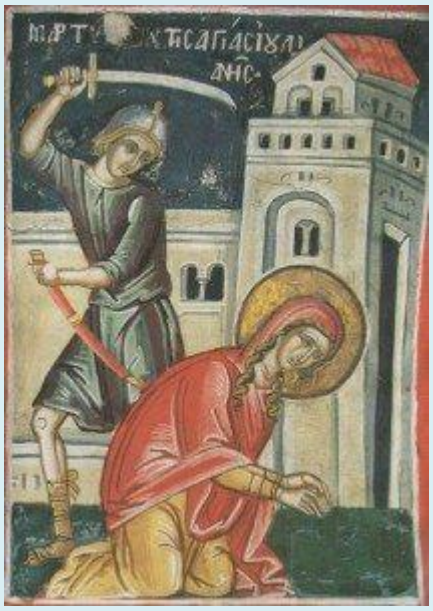

Iar o femeie oarecare, romană, cu numele Sofia, venind atunci în Nicomidia pentru o trebuinţă oarecare şi întorcându-se înapoi la Roma, a luat cu dânsa trupul muceniţei lui Hristos, Iuliana şi ducându-l în casa sa, după o vreme a zidit o biserică frumoasă în numele ei, precum se cuvenea muceniţei şi a pus într-însa sfintele ei moaşte cu mare slavă.

Iar pe Elevsie degrabă l-a ajuns pedeapsa lui Dumnezeu, căci el, plutind pe mare, s-a ridicat o furtună care a spart corabia şi s-au înecat cei ce erau în corabie. Elevsie, spre mai mare pedeapsă, s-a izbăvit de înecare şi a fost aruncat într-un ostrov, unde a fost mâncat de fiare, pierind ticălosul păgân şi primind vrednica răsplată pentru faptele sale, pentru uciderea nevinovată a Sfintei fecioare Iuliana.

Astfel a fost dragostea ei cea către Hristos, astfel a fost sfârşitul pătimirii ei. A fost logodită cu Elevsie în al nouălea an de la naşterea sa, iar în al optsprezecelea cu sângele său s-a făcut mireasă lui Hristos, a Mirelui celui fără de moarte, punându-şi pentru El sufletul său. Acum se veseleşte în cămările cele cereşti cu Hristos, Domnul cel lăudat de toată zidirea în vecii vecilor. Amin.

Sfânta Iuliana - drumul spre sfințenie

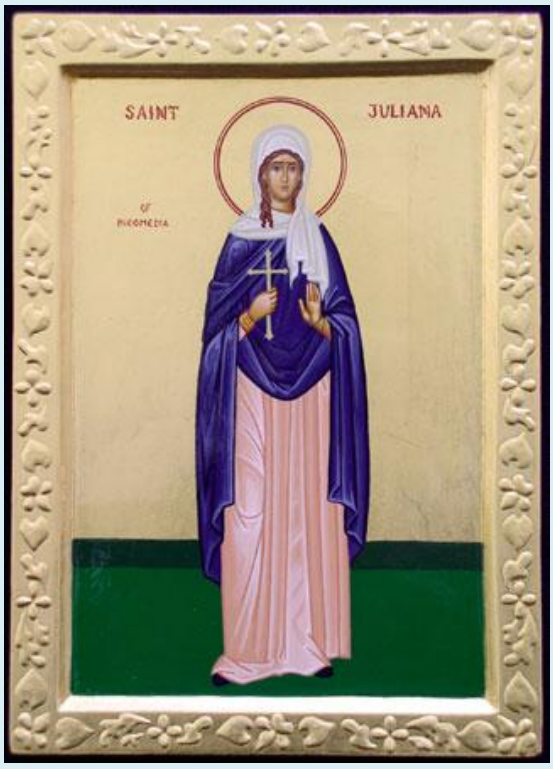

Fiind frumoasă și înțeleaptă, Iuliana a fost logodită cu un bărbat din suita împărătească, pe nume Elevsie. Tânăra însă a amânat nunta, cu motivul de a ajunge la vremea potrivită, dar în taină credea în Hristos și se gândea cum ar putea să scape de logodnicul ei, pentru dragostea de Dumnezeu. I-a cerut lui Elevsie să se facă mai întâi eparh, acesta a reușit după multă vreme și bogății să îndeplinească dorința sfintei. Apoi i-a cerut să se lepede de idoli și să se închine lui Dumnezeu, de va voi să fie mireasa lui.

***

Iuliana, originară din Nicomidia, fiică a lui African, un om bogat și păgân, a trăit pe vremea când domneau împărații Dioclețian și Maximian, aceștia slujind idolilor. Fiind frumoasă și înțeleaptă, Iuliana a fost logodită cu un bărbat din suita împărătească, pe nume Elevsie. Tânăra însă a amânat nunta, cu motivul de a ajunge la vremea potrivită, dar în taină credea în Hristos și se gândea cum ar putea să scape de logodnicul ei, pentru dragostea de Dumnezeu. I-a cerut lui Elevsie să se facă mai întâi eparh, acesta a reușit după multă vreme și bogății să îndeplinească dorința sfintei. Apoi i-a cerut să se lepede de idoli și să se închine lui Dumnezeu, de va voi să fie mireasa lui.

Mâniindu-se Elevsie, i-a cerut lui African socoteală și, auzind acestea, tatăl Iulianei a încercat și să o ademenească, și să o amenințe, măcar de-ar accepta nunta. Neavând rezultat, a luat-o tatăl său și a bătut-o fără cruțare, călcând-o în

picioare, încât abia a mai rămas vie. Apoi a dat-o pe mâna logodnicului ei care, eparh fiind, a gândit să o judece pentru că nu slujește zeilor.

Văzându-i chipul strălucitor, s-a îmblânzit Elevsie și iarăși încerca să o convingă să o ia de soție, dar sfânta stăruia în cererea ei ca Elevsie să creadă în Dumnezeu. Atunci, plin de furie, logodnicul ei a poruncit să fie dezbrăcată și întinsă în patru părți, legată cu frânghii și bătută cu vergi, până când ostașii au rămas fără putere. Iar ea răbda cu bărbăție, încât a fost spânzurată de părul capului și a stat așa o parte din zi, de nu i se mai cunoaștea chipul.Apoi i-au ars coastele, subțiorile și șalele cu țepușe de fier înroșite și legându-i mâinile înapoi cu un fier ce le străpungea, a fost aruncată în temniță.

Strigând ea către Dumnezeu, s-a prefăcut diavolul în înger de lumină și o îndemna să facă precum spune Elevsie. Dar Iuliana, înțeleaptă și înspăimântată, a cerut Domnului lămurire și s-a auzit glas de sus, întărind-o în nevoințele ei și dând de vileag pe vrăjmaș. Apoi s-au dezlegat minunat legăturile ei și s-a ridicat sănătoasă și în putere. Și a început mucenița a-l lua la întrebări pe diavol până când a mărturisit acesta adevărul și a început sfânta a-l lega și a-l bate, deși era duh nematerial. L-a luat și l-a aruncat într-un loc de gunoaie și, înfățișându-se lui Elevsie, strălucind și împodobită, a început a-i spune acestuia cele întâmplate. Logodnicul ei a pregătit un cuptor cu foc și a aruncat-o pe Iuliana acolo, dar lacrimile ei s-au făcut ca două râuri mari și văpaia s-a stins, fără ca ea să fie vătămată.

Poporul Nicomidiei, peste 600 de oameni, a crezut, astfel, în Dumnezeu, iar eparhul i-a dat pe toți spre tăiere și toți mureau cu bucurie.

Pe Sfânta Iuliana a aruncat-o apoi, fără veșminte, într-un butoi cu plumb topit, dar pentru ea era ca o baie minunată, focul arzându-i pe cei din jurul ei.

Batjocorit fiind de fecioară, eparhul a început a-și smulge părul și a se zgârâia și a-i huli pe zei, căci nu a putut să o biruie pe sfântă, încât și diavolul din el se spăimânta de mucenită.

Luând-o ostașii, au dus-o la locul de ucidere, iar sfânta, ca și cum ar merge spre nuntă, și-a plecat cu mare bucurie capul sub sabie și așa tăiată fiind, s-a unit cu Hristos, Mirele pentru care pătimise.

Iar o femeie oarecare, Sofia, a luat trupul ei la Roma și după o vreme i-a zidit biserică frumoasă, punând sfintele moaște spre închinare.

Pe Elevsie l-a ajuns pedeapsa lui Dumnezeu, căci în timpul unei furtuni pe mare a fost aruncat într-un ostrov și a sfârșit mâncat de fiare.

Sinaxar 21 decembrie

În această lună, în ziua a douăzeci şi una, pomenirea Sfintei muceniţe Iuliana

Sfânta muceniţă Iuliana a trăit pe vremea împăratului Maximian. Era din Nicomidia, copila unor părinţi bogaţi. Părinţii au logodit-o cu un senator elin, cu numele Eleusie.

Logodnicul voia să se facă nunta, dar sfânta n-a vrut, ci a zis: "Nu mă mărit cu tine, până nu ajungi prefectul cetăţii".

După ce a ajuns prefect, sfânta i-a zis iarăşi: "N-am să primesc să mă mărit cu tine, dacă nu treci de la slujirea idolilor la credinţa creştinilor".

Logodnicul a spus totul tatălui ei. Tatăl, pentru că n-a putut să o întoarcă de la credinţa în Hristos, a dat-o pe mâna prefectului, logodnicul ei, ca să o cerceteze după legile romane.

Prefectul a dezbrăcat-o de haină şi a poruncit să fie chinuită cumplit şi apoi a poruncit să fie aruncată în temniţă.

În noaptea în care a fost aruncată în temniţă, pe când se ruga, s-a apropiat de ea, în chip de înger, duşmanul nevăzut al tuturor oamenilor, diavolul, şi a îndemnat-o să jertfească idolilor, ca să scape. Sfânta l-a alungat şi l-a făcut să mărturisească, chiar fără voia lui, cine este.

A fost adusă din nou în faţa prefectului, dar a rămas neclintită în dragostea pentru Hristos. De aceea a fost aruncată într-un cuptor încins tare, care cu minune, cuptorul s-a răcit.

La vederea minunii, cinci sute de bărbaţi împreună cu o sută treizeci de femei au crezut în Hristos şi au fost tăiaţi îndată cu sabia.

Iar muceniţa a fost supusă din nou la chinuri; dar arătându-se mai tare decât toate aceste încercări, a fost tăiată cu sabia.

Era sfânta de 16 ani când a fost logodită de părinţii ei cu Eleusie; iar când s-a logodit cu Hristos prin mucenicie era de 18 ani.

Tot în această zi, pomenirea Sfinţilor cinci sute de mucenici din Nicomidia, care de sabie s-au săvârşit.

Tot în această zi, pomenirea Sfintelor o sută treizeci de femei din Nicomidia, care de sabie s-au săvârşit.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului mucenic Temistocle.

Sfântul mucenic Temistocle a trăit pe vremea împăratului Deciu, în Mira Lichiei. Era păstor la oi.

Ighemonul Asclipie pornind prigoana împotriva creştinilor îl căuta pe Sfântul Dioscorid, fugit în munţi. Cei ce-l căutau au dat de Temistocle, care păştea oile. L-au întrebat de Dioscorid. Temistocle, care-l ascunsese, a spus că nu ştie unde este, dar s-a dat pe sine mărturisind că e creştin.

Dus înaintea ighemonului Asclipie, a propovăduit pe Hristos. Grăind cu îndrăznire a fost atârnat de un lemn şi lovit în pântece până ce i s-a sfâşiat pântecele. Apoi a fost târât pe piroane ascuţite de fier şi aşa şi-a dat lui Dumnezeu duhul.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin.

Sinaxar - Sfânta muceniță Iuliana din Nicomidia

Sfânta muceniță Iuliana a trăit pe vremea împăratului Maximian. Era din Nicomidia, fiica unor părinți bogați, care au logodit-o cu un senator elin, pe nume Eleusie.

Logodnicul voia să facă nunta, dar sfânta n-a vrut, ci i-a zis: ”Nu mă mărit cu tine, până nu ajungi prefectul cetății”.

După ce a ajuns prefect, sfânta i-a zis iarăși: ”N-am să primesc să mă mărit cu tine, dacă nu treci de la slujirea idolilor la credința creștină”.

Atunci logodnicul i-a mărturisit aceasta tatălui ei. Iar tatăl ei, pentru că nu a putut să o întoarcă de la credința în Hristos, a dat-o pe mâna prefectului, logodnicul ei, ca s-o cerceteze după legile romane.

Prefectul a dezbrăcat-o de haine și a poruncit să fie chinuită, iar apoi aruncată în temniță.

În noaptea în care a fost aruncată în temniță, pe când se ruga, s-a apropiat de ea în chip de înger dușmanul nevăzut al tuturor oamenilor, diavolul, și a îndemnat-

o să jertfească idolilor, ca să scape. Sfânta l-a alungat și l-a făcut să mărturisească, fără voia lui, cine era.

Fiind adusă din nou înaintea prefectului, a rămas neclintită în dragostea pentru Hristos, drept pentru care a fost aruncată într-un cuptor încins, care însă prin minune îndată s-a răcit.

La vederea minunii, cinci sute de bărbați și o sută treizeci de femei au crezut în Hristos și au fost tăiați cu sabia pe loc.

Mucenița Iuliana a fost supusă din nou la chinuri, dar arătându-se mai tare decât ele, a fost tăiată cu sabia.

Când a fost logodită de părinții ei cu Eleusie, Iuliana era în vârstă de 16 ani, iar când s-a logodit cu Hristos prin mucenicie, era de 18 ani.

Sedealnă, după Cântarea a III-a a Canonului Utreniei, glas 4, podobie Cel ce Te-ai înălțat…

Fiind înfrumusețată cu fapte bune de la Dumnezeu date și împodobită cu florile cinstitei mucenicii, te-ai arătat toată frumoasă și fără prihană, cinstită. Pentru aceasta, Domnul a iubit acum frumusețea ta și te-a dus în cămara de mire cea prea luminoasă, în care dănțuiești cu mucenicii, Iuliana, pe Hristos slăvindu-L.

Sursa:
https://www.pemptousia.ro/2014/12/sfanta-mucenita-iuliana-din-nicomidia/

Arhid. Ștefan Sfarghie - Sinaxar - Sfânta muceniţă Iuliana din Nicomidia; Sfântul mucenic Temistocle

Sfânta muceniţă Iuliana a trăit pe vremea împăratului Maximian (286-305) în cetatea Nicomidiei din Bitinia. Părinţii ei erau păgâni şi au logodit-o cu un tânăr păgân, Elevsie, dar nunta a fost amânată până ce sfânta avea să aibă vârsta potrivită pentru căsătorie.

În acest timp, Iuliana a auzit de cuvântul lui Dumnezeu şi a îmbăţişat credinţa creştină, trăind în rugăciune şi curăţie. Pentru că nu mai dorea să se mărite cu Elevsie, tatăl ei a dat-o logodnicului ei s-o judece după legile păgâne.

Pentru că L-a mărturisit cu mult curaj pe Hristos şi pentru că nu dorea în nici un chip să se mărite, a fost încinsă cu fierul înroşit în foc, a fost aruncată într-un cazan cu plumb topit şi a fost arsă de vie, dar din toate acestea a ieşit nevătămată.

Într-o noapte, pe când sfânta stătea la rugăciune, i s-a arătat diavolul în chip de înger de lumină şi i-a spus ce chinuri avea să sufere în continuare. Ispititorul o învăţa să aducă jertfe idolilor, ca să scape cu viaţă. Dar Iuliana, înţelegând primejdia, s-a rugat fierbinte către Dumnezeu ca să-i descopere cine era acela care i se arătase. Prin puterea Domnului, diavolul a mărturisit singur cine este, iar sfânta cu putere minunată l-a legat şi l-a pedepsit până în dimineaţa în care a fost din nou scoasă la chinuri.

Văzând minunile care se făceau cu Sfânta Iuliana, care avea atunci 18 ani, au crezut în Hristos 500 de bărbaţi şi 130 de femei. Şi mărturisind aceia că sunt creştini, eparhul a poruncit să li se taie capetele. Sfintei i s-a tăiat capul din porunca lui Elevsie, primind ea astfel cununa muceniciei.

Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Sfânta muceniţă Iuliana din Nicomidia; Sfântul mucenic Temistocle

Sfânta muceniță Iuliana s-a născut și a crescut în orașul Nicomidia din Bitinia (Asia Mică). Tatăl muceniței, bogatul păgân Africanus, unul dintre demnitarii Nicomidiei care avea legături la curtea împăratului Maximin (285-305), dorea înrudirea cu familia tânărului Elevsie, o altă familie bogată din același oraș.

Pentru că la romani se obișnuia logodna timpurie a doi tineri, Iuliana, care nu avea decât 9 ani, s-a văzut logodită cu Elevsie. Însă nimeni nu știa că tot de la o vârstă așa fragedă Iuliana era creștină în ascuns.

Toți cei din jurul ei îi admirau frumusețea, cumințenia și înțelepciunea. Iuliana citea, dar nu legendele zeilor păgâni, ci învățătura Sfintelor Scripturi, lucru pe care nu-l știau nici părinții și nici logodnicul.

Trecând șapte ani de când se logodise și apropiindu-se ziua nunții, Iuliana s-a gândit să pună o condiție soțului ei, spunându-i: 'Nu fac nuntă până nu vei fi eparh'.

Deși condiția era destul de grea, căci funcția de eparh (conducător al unei întregi provincii) era una foarte înaltă și greu de obținut, împăratul i-a acordat această funcție lui Elevsie, după multe stăruințe. Tânărul s-a întors acasă pentru a o înștiința pe Iuliana de această mare bucurie, însă de data aceasta Iuliana i-a spus adevărul și i-a mărturisit că este creștină și că nu se poate căsători cu el.

Iubirea logodnicului s-a transformat acum în ură și cum persecuțiile împotriva creștinilor erau în desfășurare, Iuliana a fost supusă supliciilor.

Văzând cele întâmplate, 500 de bărbați și 130 de femei au crezut în Hristos. Noii mărturisitori au fost martirizați împreună cu Sfânta muceniță Iuliana, care nu a renunțat la credința în Mântuitorul nostru Iisus Hristos.

***

Sfântul mucenic Temistocle († 251) s-a născut în orașul Mira-Lichiei din Asia Mică, unde a păstorit Sfântul Nicolae. A trăit pe la jumătatea secolului al III-lea. Era păstor de oi în Muntele Olimp din Asia Mică, departe de oraș, unde creștinii erau persecutați pentru credința în numele Mântuitorului Iisus Hristos.

Într-o zi, un creștin urmărit a urcat muntele, ajungând în locul unde Temistocle păștea turmele de oi. Acesta i-a arătat un ascunziș. La puțin timp au ajuns și persecutorii, care întrebându-l pe Temistocle de fugar, acesta a răspuns: 'Nu știu unde este, dar și eu sunt creștin'.

Temistocle a fost dus înaintea judecătorului Asclipie, unde, fiind supus chinurilor, a primit în cele din urmă cununa muceniciei pentru numele Mântuitorului Iisus Hristos.

Proloage din 21 decembrie

Luna decembrie în 21 de zile: pomenirea Sfintei muceniţe Iuliana cea din Nicomidia († 304)

Aceasta a trăit în zilele lui Maximian împăratul (304-311), fiind fiică din părinţi, de neam ales, care au logodit-o cu un oarecare sfetnic împărătesc, anume Elevsie. Şi, vrând el să facă nuntă, sfânta n-a primit, căutând să scape de însoţirea nunţii cu un păgân.

Şi zicea ea: "De nu te vei face mai întâi eparh al cetăţii acesteia, nu voi face nuntă cu tine."

Iar când tânărul s-a făcut eparh, i-a zis: "De nu te vei întoarce, din legea idolilor, la credinţa în Hristos, nu primesc nuntă cu tine."

Deci, Elevsie, spuse tatălui ei toate. Şi neputând tatăl ei să o întoarcă de la credinţa în Hristos, a dat-o în mâinile eparhului, logodnicul ei, să facă ce va voi.

Şi, stând eparhul la judecată şi neizbutind să o înduplece, despuind-o a bătut-o cu vine de bou crude şi, spânzurând-o de cosiţe, a ţinut-o până ce s-a deslipit pielea de pe cap. Apoi i-a ars coastele şi i-a pătruns trupul cu fiare arse în foc şi, legându-i mâinile, a aruncat-o în temniţă.

Şi stând ea la rugăciune, i s-a arătat vrăjmaşul tuturor în chip de înger, îndemnând-o să jertfească la idoli şi să scape. Iar sfânta l-a făcut pe el de a spus singur, fără voie cine era. Deci, iarăşi, aducând-o la eparhul şi stând ea neschimbată în dragostea ce avea către Hristos, au aruncat-o într-un cuptor ars până la roşu şi, răcindu-se în chip minunat, pe mulţi i-a adus la credinţa lui Hristos. Deci, biruind toate muncile, sfânta şi-a primit sfârşitul prin sabie.

Şi, când s-a logodit cu Elevsie a fost de şaisprezece ani, iar când s-a făcut mireasa lui Hristos, prin mucenicie, avea optsprezece ani.

Întru această zi, cuvânt despre unul care a venit la ava Antonie, să se facă călugăr, dar păstra ceva avere pentru sine.

Un frate oarecare, lepădându-se de cea proastă şi lumească viaţă şi împărţindu-şi toată averea la săraci, şi-a ţinut încă puţină avere, ca să-i fie lui de trebuinţă şi de vreo slujbă, a mers la marele Antonie.

Însă, după ce a aflat şi a înţeles stareţul toate cele despre dânsul, i-a zis lui: "Dacă voieşti să fii călugăr, să mergi acum în cutare sat şi să cumperi de acolo carne şi să o pui pe ea peste trupul tău, gol fiind, şi aşa să vii aici, aducând-o."

Deci, a făcut fratele aşa, iar câinii şi păsările, văzând carnea aceea, îi rupeau lui tot trupul, până ce a venit la sfântul.

Iar, după ce a sosit înaintea stareţului, Ava îndată l-a întrebat pe el dacă a făcut precum i-a poruncit lui. Iar fratele acela şi-a arătat tot trupul lui ciupit şi muşcat de păsări şi de câini.

Deci, a zis Sfântul Antonie: "Cei ce se leapădă de viaţa cea proastă şi lumească şi vor să mai aibă şi să păstreze averi şi bani, aşa vor fi rupţi şi ciupiţi, luptându-se cu dracii gândurilor."

Întru această zi, cuvânt din Pateric, despre milostenie.

Povestit-a oarecare din părinţi, că era un dregător, care, trimis cu o sabie împărătească, a găsit pe cale un mort, sărac, zăcând gol. Şi, făcându-i-se milă, a zis slugii sale: "Ia calul şi mergi puţin mai înainte." Iar acela, pogorându-se, s-a dezbrăcat de una din hainele sale şi a pus-o peste acel mort şi s-a dus.

Apoi, după puţină vreme, trimis fiind tot cu o solie şi ieşind afară din cetate, a căzut de pe cal şi i s-a frânt piciorul. Şi, ducându-l la casa sa, se lupta cu mari chinuri, şi doctorii îl căutau pe el. Iar, după ce au trecut cinci zile, i s-a înnegrit piciorul lui. Şi, aceasta văzând, doctorii au hotărât să-i taie piciorul a doua zi, ca să nu-i putrezească şi trupul.

De aceasta aflând şi dregătorul, foarte se întrista şi plângea de acea primejdie; şi de mâhnire, nici nu putea să doarmă, ci şi noaptea stătea treaz. Deci, luminând candela, a văzut, la miezul nopţii, că un om se pogoară pe fereastra cea de sus şi a venit la dânsul; şi stând lângă dânsul, i-a zis: "De ce plângi, şi de ce te necăjeşti?"

Iar el a răspuns: "Cum să nu plâng, că mi s-a frânt piciorul şi mâine vin doctorii să-l taie?"

Iar el a zis: "Arată-mi piciorul tău."

Şi, arătându-l, l-a uns cel ce s-a arătat şi i-a zis: "Scoală şi umblă!"

Iar dregătorul a zis: "Nu pot că este frânt!"

Iar el a zis către dânsul: "Sprijineşte-te de mine." Şi, sprijinindu-se, s-a sculat şi a mers sănătos.

Apoi, a zis cel ce s-a arătat: "Iată, te-ai făcut sănătos. Deci, culcându-te, odihneşte-te şi nu te mai necăji."

Apoi, şi pentru milostenie i-a povestit câteva cuvinte, zicând că a spus Domnul: "Fericiţi cei milostivi, că aceia se vor milui. Şi, că mila este judecată, la cel ce a făcut milă." Şi altele ca acestea. Apoi a zis: "Mântuieşte-te!"

Şi dregătorul a zis: "Te duci?"

Zis-a lui acela: "Ce mai voieşti, dacă te-ai vindecat?"

Şi, iarăşi, a zis dregătorul: "Pentru Dumnezeu, spune cine eşti?"

Răspuns-a cel ce s-a arătat: "Caută la mine."

Şi, după ce a privit, acela a zis: "Cunoşti haina aceasta pe care o port?"

Şi iarăşi dregătorul a zis: "Da, a mea este."

Şi iarăşi a zis acela: "Eu sunt acela pe care l-ai văzut mort, aruncat în drum şi mi-ai dat haina ta. Şi m-a trimis Dumnezeu ca să te vindec. Deci, mulţumeşte totdeauna lui Dumnezeu." Şi, acestea zicând, a ieşit iarăşi pe fereastra aceea, prin care a intrat.

Şi dregătorul nu a încetat, mulţumind lui Dumnezeu, să dea din destul săracilor, din cele ce avea.

Sfântul Nicolae Velimirovici – Proloagele de la Ohrida din 21 decembrie

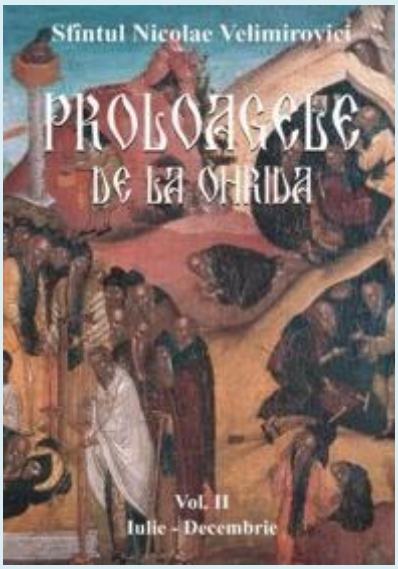

Pomenirea Sfintei muceniţe Iuliana [de la Nicomidia] şi a celor şase sute treizeci de mucenici împreună cu dânsa

Această slăvită fecioară şi muceniţă s-a născut la Nicomidia din părinţi păgâni. Auzind propovăduirea Sfintei Evanghelii, ea s-a întors către Hristos cu toată inima ei şi a început a vieţui păzind cu stricteţe poruncile Domnului.

Ea era însă logodită cu senatorul Eleusie. Ca să se poată elibera de el, ea i-a zis lui Eleusie că nu se va căsători cu el dacă nu va ajunge eparhul Nicomidiei. Ea i-a zis aceasta gândind că Eleusie nu va reuşi niciodată să obţină o demnitate atât de înaltă şi astfel se va elibera de logodnă cu el. Dar Eleusie, prin linguşiri şi mită a obţinut această înaltă numire şi a ajuns eparhul Nicomidiei.

Iuliana i-a descoperit atunci că este creştină şi că nu se poate căsători cu el dacă nu îmbrăzişează şi el credinţa creştină: „La ce ne-ar folosi nouă să fim uniţi doar cu trupul, iar cu inimile să fim departe unul de celălalt?"

Umilit, Eleusie a pârât-o pe Iuliana tatălui ei. Tatăl înfuriat până la demenţă a dispreţuit-o, a bătut-o şi a dat-o pe mâna eparhului spre a fi torturată bestial.

Eparhul a poruncit să fie biciuită sălbatic, apoi aruncată în temniţă, acoperită de răni şi plină de sânge. Dar Domnul Hristos a vindecat-o pe ea în închisoare şi Iuliana a stat din nou înaintea eparhului, complet sănătoasă. El atunci a aruncat-o într-un cuptor de foc care nu a ars-o.

Văzând minunea, mulţi au crezut în Hristos Dumnezeu. Cinci sute de bărbaţi şi o sută şi treizeci de femei s-au convertit atunci la Sfânta credinţă. Eparhul i-a

osândit pe toţi la moarte prin tăierea capului. Sufletele lor s-au strămutat atunci la Împărăţia Cerurilor. Apoi răul judecător a osândit-o şi pe Iuliana la tăierea capului.

Cu duh de bucurie, fericita Iuliana a mers la eşafod şi îngenunchind, s-a rugat lui Dumnezeu, apoi şi-a pus pe butuc sfântul ei cap.

Sfânta muceniţă Iuliana a luat mucenicia la anul 304 şi s-a strămutat la locaşurile cele cereşti gătite ei de Domnul.

Pedeapsa Lui a căzut năprasnic şi curând asupra torţionarului Eleusie: pe când plutea pe mare, corabia lui s-a sfărâmat, iar el a căzut în apă. Dar Eleusie nu s-a înecat ci, înotând la ţărm, a ajuns la o insulă, unde 1-au sfâşiat câinii şi 1-au mâncat de viu.

Pomenirea Sfântului Petru, făcătorul de minuni, mitropolitul întregii Rusii

El s-a născut în provincia Volhynia şi s-a îmbrăcat întru îngerescul chip de la vârsta de doisprezece ani. El a fost un minunat nevoitor şi un mare iconar. El a întemeiat o mânăstire la râul Rata, căreia i-a fost egumen, în pofida voinţei lui, el a fost înălţat mitropolit al Kievului şi sfinţit la Constantinopol de către patriarhul Athanasie.

Ca mitorpolit, el a avut de îndurat multe ticăloşii de la oamenii invidioşi şi de la eretici. El a păstorit Biserica lui Hristos vreme de optsprezece ani, cu râvnă dumnezeiască şi cu jertfelnicie.

În timpul vieţii lui el şi-a zidit sieşi o criptă în Biserica Adormirii, unde sfintele lui moaşte de minuni făcătoare odihnesc şi în ziua de azi.

El s-a săvârşit către Domnul la anul 1326, strămutându-se la locaşurile cele cereşti ale veşnicei slave.

Pomenirea Sfântului mucenic Temistocle

El a fost păstor de oi, păscându-şi turmele lui în câmpia din apropiere de cetatea Mirelor, în Lichia.

La vremea aceea prigonitorii creştinilor îl vânau pe Sfântul Dioscorid şi 1-au aflat pe Temistocle păstorul cu oile la câmp. Ei 1-au întrebat dacă nu cumva 1-a văzut pe cel urmărit şi dacă nu cumva cunoaşte unde se ascunde.

Dar Sfântul Temistocle, deşi ştia, nu a voit să spună, ci mai degrabă a strigat tare că şi el este creştin.

El a fost torturat bestial şi decapitat pentru credinţa lui în Hristos în vremea lui Decius, la anul 251.

Cântare de laudă la Sfântul Petru, mitropolitul Rusiei

Slăvita maică a mitropolitului Petru,
Pe când pe el în pântece îl purta,
A visat un vis în care văzut-a
Că în braţe ea ţine un mieluşel alb:
Şi între ale mieluşelului corniţe
Se afla un pom prea minunat,
Iar în pom flori minunate,
Şi roade parfumate alături de flori.
Lumânări aprinse se aflau pe ramuri,
Împodobindu-le ca stele lucind,
Din acea minunată alcătuire
Un parfum ieşea, ceresc, minunat.

Visul maicii s-a împlinit aievea:
Căci mielul cel blând fiul ei Petru era,
Corniţele arătau a lui vitejie,
Iar minunatul pom, sufletul lui.

Multicolorele flori erau al virtuţilor număr,
Iar roadele, faptele milosteniei lui;
Lumânările aprinse, rugăciunile şi credinţa,
Asta văzut-a maica că Petru va fi.

Cu adevărat împlinitu-s-a visul sfintei mame,
Care în fiul Petru s-a adeverit.

Cugetare

Oricine voieşte să urce spre a Domnului împărăţie trebuie să se pregătească de piedici, care sunt grele şi de multe feluri. Cele mai periculoase sunt ispitele care vin de la diavoli. Prin urmare, râvnitorul vieţii duhovniceşti trebuie să fie cu foarte multă băgare de seamă şi să nu ia orice vedenie luminoasă, chipurile cereasc, ca fiind şi adevărul.

Se arată din Viaţa Sfintei muceniţe Iuliana că şi diavolul se poate face înger de lumină.

Pe când zăcea muceniţa în închisoare, a venit la ea diavolul ca un înger de lumină şi a sfătuit-o să accepte să jertfească diavolilor, spre a îşi salva viaţa şi a scăpa de bestialele chinuri.

Iuliana, înspăimântată, a întrebat: „Dar tu cine eşti?"

Iar diavolul i-a zis: „Eu sunt îngerul lui Dumnezeu! Dumnezeu este foarte preocupat de tine! De aceea m-a trimis la tine ca să îţi cer să te supui eparhului, aşa ca să nu-ţi sfărâmi trupul cu torturile; Domnul este blând şi te va ierta pe tine, din pricina slăbiciunii tale şi a trupului tău rănit."

Dar muceniţa s-a înspăimântat şi mai tare la auzul acestor cuvinte. Nedumerită, ea a căzut la pământ cu lacrimi, rugându-se în inima ei lui Dumnezeu ca să îi descopere cine îi grăise.

Atunci ea a auzit un glas din cer care i-a zis: „Întăreşte-te, Iuliana, căci Eu cu tine sunt! Iată îţi dau putere asupra celui care ţi-a grăit şi el singur îţi va descoperi ţie cine este."

Atunci diavolul s-a văzut legat înaintea ei şi silit să mărturisească că el este acela care a înşelat-o şi pe Eva în Rai, şi acela care 1-a împins pe Cain să îl ucidă pe Abel, pe Irod să îi ucidă pe cei paisprezece mii de prunci din Betleem, pe iudei să îl ucidă pe arhidiaconul Ştefan cu pietre, pe Nero să îl răstignească pe Sfântul apostol Petru cu capul în jos şi să îl decapiteze pe Sfântul apostol Pavel, şi aşa mai departe.

Astfel, încingându-se sfânta muceniţă cu putere de sus, nu şi-a îngăduit să se lase înşelată de diavolul, ci 1-a biruit pe el cu privegherea şi cu rugăciunile fierbinţi către Dumnezeu.

Luare aminte

Să luăm aminte la pocăinţa regelui David:

- *La cum Regele David nu a păcătuit pe când era păstor simplu de oi la casa umilă a tatălui lui;*
- *La cum el a păcătuit înaintea lui Dumnezeu când a ajuns rege;*
- *La cum el şi-a recunoscut pe dată păcatul, 1-a mărturisit şi s-a pocăit pentru el cu amar.*

Predică despre Sfântul proroc Ilie

Viu este Domnul Dumnezeul lui Israel, înaintea Căruia slujesc eu; în aceşti ani nu va fi nici rouă, nici ploaie decât numai când voi zice eu! (III Regi 17: 1).

Aceste cuvinte sună teribil în auzul oricărei urechi omeneşti, căci ele de om sunt grăite, iar ***Ilie era om, cu slăbiciuni asemenea nouă (Iacov 5: 17).***

Ne întrebăm, fraţilor, cum a putut un om să încuie cerurile şi să nu mai plouă pe pământ? Să ne întrebăm însă altceva: oare poate omul să descuie cerurile şi să facă să plouă peste pământul crăpat de secetă? Căci noi ştim că şi azi Dumnezeu deschide cerurile şi dă ploaie, la rugăciunile oamenilor: ***Şi toate câte veţi cere, rugându-vă cu credinţă, veţi primi (Matei 21: 22),*** zice Mântuitorul.

Iată deci şi răspunsul: aşa cum Moise, cu credinţă vie şi cu rugăciunea a făcut minuni înfricoşate în Egipt şi în pustie, aşa cum Iosua fiul lui Nun a ţinut pe loc mersul soarelui pe cer, tot aşa şi prorocul lui Dumnezeu, Ilie, a închis şi a deschis cerurile, a făcut să se pogoare foc din cer şi a lucrat şi alte mari şi înfricoşate minuni cu credinţa şi cu rugăciunea. Dumnezeu i-a dat lui Ilie puterea să lucreze minunile acestea, căci Ilie a ars de râvna slavei lui Dumnezeu, iar nu pentru slava lui cea deşartă: ***Cu râvnă am râvnit pentru Domnul Dumnezeul Savaot (III Regi 19: 14).***

Acest bărbat al lui Dumnezeu nu a căutat nimic pentru sine, ci a căutat totul pentru Dumnezeu. Dumnezeu a fost pentru el totul: toată slavă, toată puterea, tot binele. De aceea, Dumnezeu 1-a încununat pe el cu veşnica slavă, cu înfricoşată putere, cu comori care în veac nu putrezesc şi pe care molia în veac nu le poate roade.

Dumnezeu nu i-a îngăduit Sfântului proroc Ilie să vadă moartea, ci 1-a ridicat la ceruri, ca şi pe Enoh. Sufletul Sfântului proroc Ilie este curat ca roua dimineţii, trupul lui, cast ca al unui prunc, iar inima şi mintea, nevinovate ca ale unui înger al Domnului. Prin urmare, el a fost şi rămâne vas ales al puterii lui Dumnezeu. El a fost făcător de minuni şi este făcător de minuni şi astăzi.

O Stăpâne Doamne Dumnezeul nostru, Cela ce eşti pururea Viu, Doamne al Proorocului Tău Ilie! Doamne Dumnezeul nostru, Carele ne-ai înfiat pe noi prin harul Tău cel sfânt! Aprinde şi întru noi, precum în Prorocul tău, râvna cea arzătoare pentru Tine, Căci noi Pe Tine Te lăudăm şi Ţie îţi mulţumim în veci. Amin.

Presbiter Ioviţa Vasile - Sfânta muceniţă Iuliana din Nicomidia

Astăzi pomenim pe Sfânta muceniţă Iuliana. Ea a trăit în vremea împăraţilor Diocleţian şi Maximian, având tată închinător la idoli, iar mama fiind străină atât de credinţa idolească, cât şi de credinţa în Mântuitorul Hristos. Dumnezeu i-a dat un chip frumos, însă adevărata ei frumuseţe era lăuntrică, căci era iubitoare de Hristos şi deprinsă cu faptele cele bune.

Tatăl ei voia să o mărite cu păgânul Evsevie, dar fecioara n-a primit a se însoţi cu închinătorul la zei.

Ceea ce nu a reuşit tatăl său prin rugăminţi şi ameninţări, a încercat a izbândi diavolul, căci acesta a luat chip de înger al luminii, precum scrie Sfântul apostol Pavel (II Corinteni 11, 14), şi aşa s-a apropiat de fecioara Iuliana, îndemnând-o cu cuvinte prefăcute să se supună lui Evsevie.

La început, Sfânta a stat în îndoială până s-a rugat lui Dumnezeu şi un glas din cer i-a spus: „Îndrăzneşte, Iuliano, Eu sunt cu tine, iar pe cel ce a venit la tine prinde-l, că ţi-am dat putere asupra lui şi de la el însuşi te înştiinţează cine este şi pentru ce a venit la tine’’.

Din acel moment, Sfânta Iuliana a avut stăpânire asupra acelui demon, căci stătea nemişcat, fiind ţinut de puterea lui Dumnezeu. Deşi era deprins numai cu minciuna, puterea dumnezeiască l-a silit să mărturisească adevărul: „Eu sunt un diavol din domnii cei mai dintâi ai întunericului, trimis de tatăl meu satana să te

ispitesc şi să te înşel pe tine. Pentru că mare rană am primit prin rugăciunile tale şi de la întreaga înţelepciune feciorească şi de la răbdarea ta cea bărbătească. Eu sunt acela care, odată cu pierzarea, am sfătuit pe Eva în Rai să calce porunca lui Dumnezeu. Eu am îndemnat pe Cain să ucidă pe fratele său Abel. Eu am învăţat pe Nabucodonosor să pună chipul cel de aur în câmpul Deira. Eu sunt cel care am înşelat pe evrei să se închine idolilor. Eu am înnebunit pe Solomon, făcându-l iubitor de femei. Eu am sfătuit pe Irod spre uciderea pruncilor şi pe Iuda la vânzarea Învăţătorului său, apoi şi pe el la spânzurare. Eu am ridicat pe evrei ca să ucidă pe Ştefan cu pietre şi pe Nero să spânzure pe Petru cu capul în jos, iar pe Pavel să-l taie cu sabia’’.

Sfânta Iuliana l-a bătut pe vrăjmaşul diavol, căci fiind legat de puterea lui Dumnezeu nu putea să se mişte, şi deşi nu avea trup material, cu bici materialnic i se făceau răni nematerialnice, după cum Stăpânul a toate a voit.

Păgânii i-au tăiat capul şi sufletul ei curat s-a dus către locaşurile cereşti, la fericirea cea veşnică.

Pentru rugăciunile Sfintei muceniţe Iuliana, Doamne Iisuse Hristoase, miluieşte-ne pe noi păcătoşii (După Vieţile Sfinţilor pe decembrie, Ed. Mănastirea Sihăstria, 2005, p. 414-422).

orthodoxwiki - Iuliana din Nicomidia

Sfânta muceniță Iuliana din Nicomidia a trăit pe vremea împăratului roman Maximian (286-305 d.Hr.). Era de fel din cetatea Nicomidiei (în Bitinia, regiune din nord-vestul Asiei Mici). A pătimit în timpul persecuțiilor împotriva creștinilor, primind martiriul prin tăierea capului cu sabia în anul 304 [1]. Prăznuirea ei se face în Biserica Ortodoxă la 21 decembrie, iar în Biserica Romano-Catolică la 16 februarie. [2].

Viața și mucenicia

Sfânta muceniță Iuliana a trăit pe vremea împăratului roman Maximian (286-305 d.Hr.) în cetatea Nicomidiei (în Bitinia, regiune din nord-vestul Asiei Mici), născută fiind din părinți păgâni, într-o familie bogată. Când era încă foarte tânără, tatăl său, numit Africanus, a logodit-o cu un tânăr tot păgân [3], un senator elin numit Eleusie. Nunta a fost însă amânată până ce sfânta avea să aibă vârsta potrivită pentru căsătorie.

În acest timp, Iuliana, auzind cuvântul lui Dumnezeu de la creștinii care trăiau acolo în cetate, a crezut în Hristos. Și stăruia în înțelegerea Evangheliei și în rugăciune către Dumnezeu. Iar mama sa, în acest timp, nici nu o împiedica, dar nici nu o încuraja prea mult, ea însăși neputându-se hotărî să treacă deplin la credința creștină. Iar pe măsură ce creștea, sfânta vedea că se apropia tot mai mult ziua nunții ei cu Eleusie. Și pentru că pentru că nu vroia cu nici un chip să

---

[1] *Unele surse dau anul 299 ca an al muceniciei sale.*

[2] *Unii autori catolici o consideră una și aceeași persoană cu Sfânta Iuliana din Cumae, care a suferit mucenicia în aceeași perioadă și în condiții similare la Cumae. Nu există însă un acord în această privință.*

[3] *În Sinaxar scrie că era de 16 ani când a fost logodită, iar în Viețile Sfinților se spune că era doar de 9 ani la data logodnei.*

se căsătorească ea cu un păgân, căuta să scape de promisiunea făcută de tatăl ei [4].

Astfel, când a mai crescut fecioara, logodnicul ei insista să se facă nunta. Dar ea i-a trimis vorbă că nu îl va lua de bărbat până ce nu avea să ajungă prefect al provinciei (eparh). Stăruind mult pe lângă împărat, acesta i-a împlinit voia și după o vreme l-a numit eparh.

Văzând aceasta, fecioara i-a zis pe față că era creștină și nu vroia să se mărite cu un păgân. Iar logodnicul i-a spus totul tatălui ei. Atunci acesta a încercat, când cu blândețe și cu rugăminți, când cu amenințări și cu bătăi să o facă să se lepede de credința creștină sau măcar să se mărite cu Eleusie. Dar pentru că fecioara nu s-a înduplecat, a dat-o pe mâna logodnicului ei, ca s-o înduplece el sau să o judece după legile romane [5].

Încercând și acesta s-o înduplece să se mărite cu el, chiar fără să se lepede de Hristos, Iuliana nu l-a ascultat, rămânând hotărâtă să nu se mărite cu logodnicul păgân. Astfel respins și vrând să se răzbune, Eleusie a decis să o judece pentru lepădarea de credința în zei, poruncind să o chinuie până ce ar fi acceptat să aducă jertfe zeilor păgâni, pe care fecioara îi disprețuia ca pe niște idoli fără putere.

Deci Eleusie a poruncit să fie bătută foarte tare, apoi să fie chinuită în fel și chip: a fost spânzurată de păr, apoi i-au ars părți ale trupului cu fiare înroșite și la alte chinuri încă supunând-o, au lăsat-o mai mult moartă decât vie. Dar ea nici nu s-a lepădat de Hristos, nici nu vroia să-și schimbe hotărârea față de Eleusie, răbda cu bucurie toate chinurile, rugându-se și slăvind pe Mântuitorul tuturor. Atunci, cu trupul astfel zdrobit, au aruncat-o în închisoare.

În noaptea care a urmat, stând sfânta la rugăciune, i s-a arătat diavolul în chip de înger de lumină și, spunându-i ce chinuri va avea de suferit mai departe, o îndemna ca în ziua următoare să aducă jertfă idolilor, ca să scape de chinuri. Iar ea înțelegând primejdia, s-a rugat lui Dumnezeu cu râvnă, cerându-I să-i descopere cine era cel ce i se arătase. Și, cu puterea lui Dumnezeu, l-a făcut pe ispititor să mărturisească singur cine era. Atunci Domnul i-a tămăduit și rănile

---

[4] *Aceasta este o temă recurentă în martirologiile timpurii. Adesea creştinele refuzau să se mărite cu păgâni, atât pentru că socoteau că o astfel de uniune nu ar fi fost desăvârşită, cât şi pentru a nu se expune şi a nu fi părtaşe în nici un fel la acte de idolatrie, dat fiind că jertfa adusă zeilor păgâni sau împăratului făcea parte din obligaţiile civice ale capilor de familie din Imperiul Roman.*

[5] *Martirizarea Sfintei Iuliana are loc în anul 304; era în perioada ultimelor persecuţii împotriva creştinilor.*

trupului ei celui chinuit, iar lanțurile cu care era legată s-au desfăcut. În Viețile Sfinților se spune și că pe ispititorul ce i se arătase, cu putere minunată l-a legat sfânta și l-a bătut până dimineața, când, fiind din nou dusă spre judecată și chinuri, l-a abandonat pe diavol pe un maldăr de gunoi.

Iar când a stat din nou în fața prefectului, toți s-au mirat de vindecarea ei minunată peste noapte. Dar neînțelegând minunile lui Dumnezeu, a poruncit ca sfânta să fie arsă de vie. Însă focul din cuptor nu a putut-o atinge. Apoi a poruncit să fie chinuită aruncând-o într-o căldare cu plumb încins, dar și aceasta i-a fost Sfintei fecioare Iuliana doar ca o baie caldă. Iar focul pe care era căldarea s-a ridicat și i-a mistuit pe cei ce stăteau în preajmă, și căldarea s-a spart, sfânta ieșind din acestea ca dintr-o baie.

Văzând minunile ce se făceau cu această fecioară, în vârstă doar de optsprezece ani, au crezut atunci în Hristos cam cinci sute de bărbați și o sută treizeci de femei și, mărturisind că sunt creștini, eparhul a poruncit să li se taie capetele, ei primind astfel botezul sângelui și cununa muceniciei.

Văzând Eleusie că nu reușea cu nimic să o mai chinuie, a poruncit în cele din urmă să i se taie capul. Iar ea mergea cu bucurie la aceasta, lăudând pe Hristos și știind că se va afla curând înaintea Mirelui ei ceresc. Sfânta Iuliana s-a săvârșit de sabie, fiind în vârstă de doar optsprezece ani.

Sfânta Iuliana este cinstită și de creștinii apuseni, de cei din Italia și mai ales de cei din Olanda.

Sfintele moaște

Trupul ei a fost luat de o femeie de rang nobiliar din Roma, pe nume Sofia (sau Sephonia), care l-a dus în casa sa, în Campania.

După o vreme, zidindu-se o biserică în cinstea Sfintei Iuliana la Cumae (Como, Italia), au fost așezate aici, cu cinste, sfintele sale moaște.

În cursul Evului Mediu, moaștele Sfintei mucenițe Iuliana au fost mutate de mai multe ori, astfel că acum mai multe biserici din Italia (mai ales din Como și Napoli) susțin că păstrează moaștele sfintei sau părți din acestea.

Imnografie

Tropar (glasul al 4-lea): Mielușeaua Ta, Iisuse, Iuliana striga cu mare glas: pe Tine, Mirele meu, Te iubesc și pe Tine căutându-Te mă chinuiesc și împreună mă răstignesc, și împreună mă îngrop cu Botezul Tău; și pătimesc pentru Tine,

ca să împărățesc cu Tine; și mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci ca o jertfă fără prihană, primește-mă pe mine ceea ce cu dragoste mă jertfesc ție. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuiește sufletele noastre.

Condac (glasul 1): Prea frumoasă fecioară ai fost, o, înțeleaptă Iuliana; și cum sufletul tău a fost rănit de dragostea Făcătorului tău, așa și trupul ți-a fost străpuns cu minunate răni mucenicești, ce te-au împodobit ca pe o mireasă a lui Hristos și muceniță a lui; iar acum, precum te odihnești în cămara cerească de nuntă, roagă-te pentru noi toți.

Condac (glasul al 3-lea): Cu frumusețile fecioriei împodobindu-te, fecioară, și cu cununa muceniciei acum încununându-te, Iuliana, dăruiești tămăduiri celor ce sunt în nevoi și boli și izbăvire celor ce se apropie de racla ta, din care Hristos izvorăște dumnezeiesc dar și viața veșnică.

Iconografie

Erminia lui Dionisie din Furna (ed. Sophia, București, 2000, p.193 - 21 decembrie) reține doar că Sfânta Iuliana se săvârșește de sabie, fiind tânără.

Se mai pot reprezenta și scenele din viața sfintei, pe baza regulilor de reprezentare bizantine.

Frecvent, în iconografia occidentală, Sfânta Iuliana apare ținând un diavol înaripat legat cu un lanț, amintind de episodul din viața ei relatat mai sus.

Icoane

SF. MC.
IULIANA

SAINT
JULIANA

SFÂNTA
MC. IULIANA

SF. MC.
IULIANA

СТ МЧЦА ЮЛИАНІА

SAINT
JULIANA

DOXOLOGIA.ro
Sf. Mc.
Iuliana

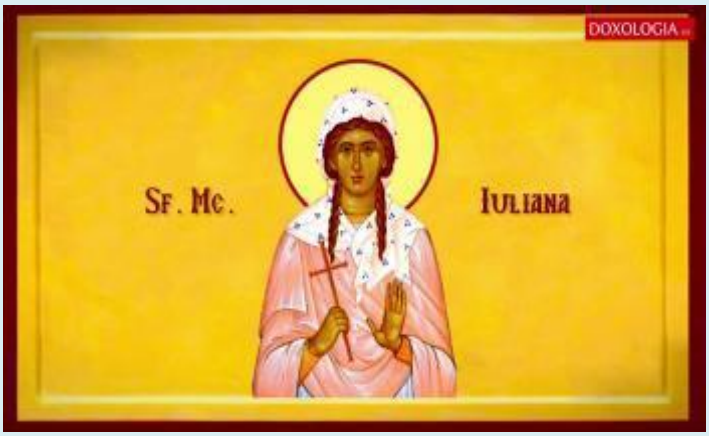
DOXOLOGIA.ro
Sf. Mc.
Iuliana

DOXOLOGIA.ro
Sf. Mc.
Iuliana

Sf. Mc. IVLIANA
Sf. Mc. TEMISTOCLE
21 decembrie

21 decembrie

ΙΟΥΛΙΑΝΗ
Ο ΑΓΙΟΣ
ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΙΟΥΛΙΑΝΗ ΜΑΡΤΥΣ ΚΑΙ ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΜΑΡΤΥΣ 21 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

SF. MC. IULIANA

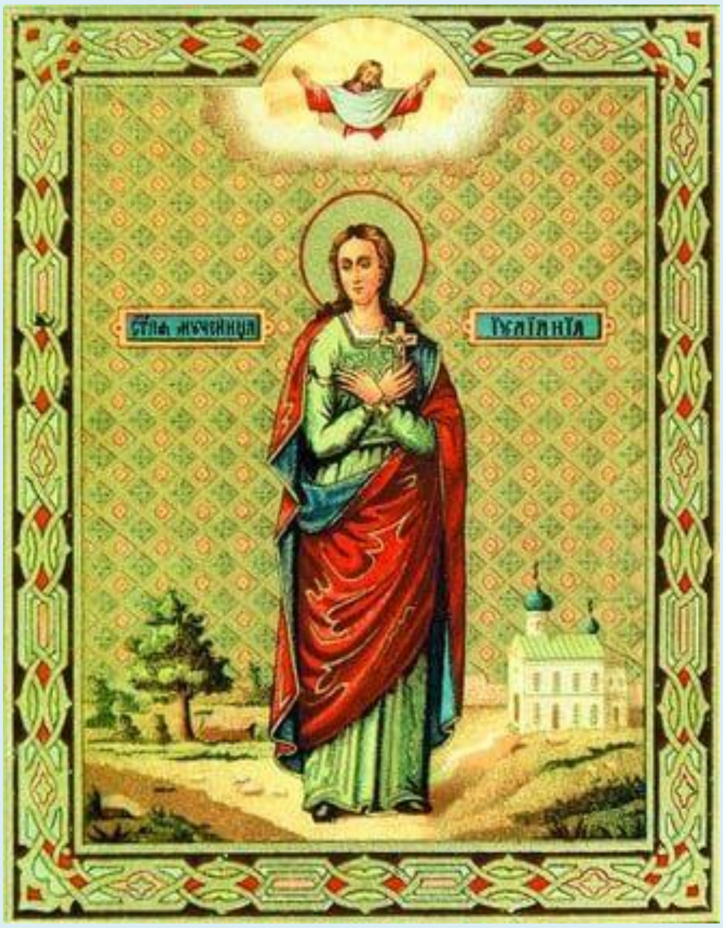

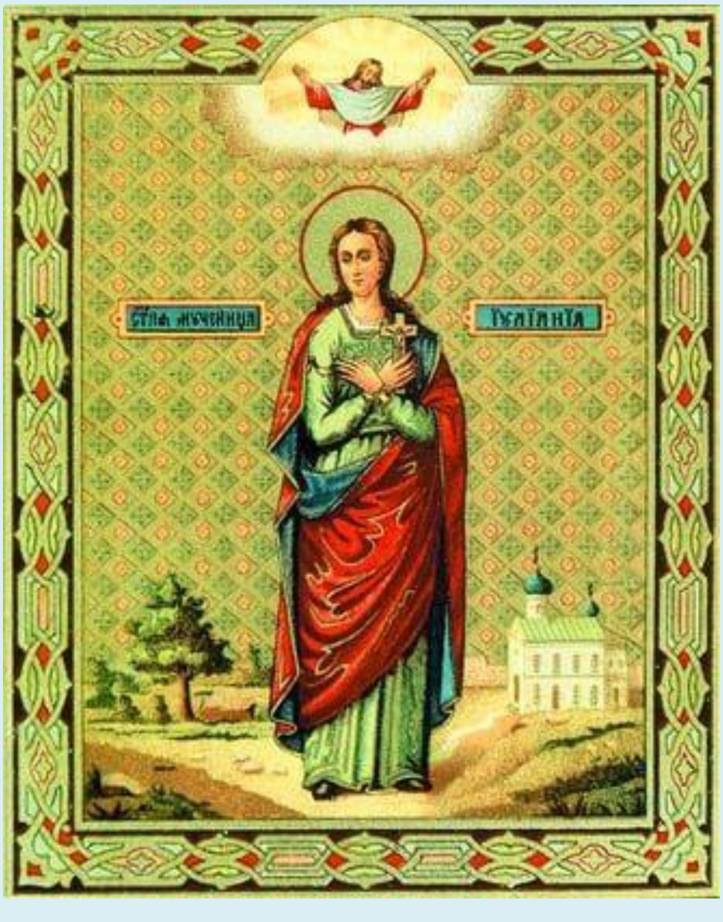

СВ· МУЦА
ІѴЛІАНІА

comamir.ru

Troparul Sfintei Muceniţe Iuliana din Nicomidia

21 Decembrie - Glasul 4

Mieluşeaua Ta, Iisuse, Iuliana, strigă cu glas mare: pe Tine, Mirele meu, te iubesc şi pe Tine căutându-Te mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău; şi pătimesc pentru Tine, ca să împărăţesc întru Tine; şi mor pentru tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără de prihană, primeşte-mă pe mine ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ţie. Pentru rugăciunile ei, ca un Milostiv, mântuieşte sufletele noastre.

Celor ce poartă numele
Sfintei Mucenițe Iuliana
le dorim
sănătate, bucurie
și ajutor de la Dumnezeu.
La mulți ani!
BASILICA.RO

Sfânta
Mucenită
IULIANA
din
Nicomidia
PRAlisa.ro

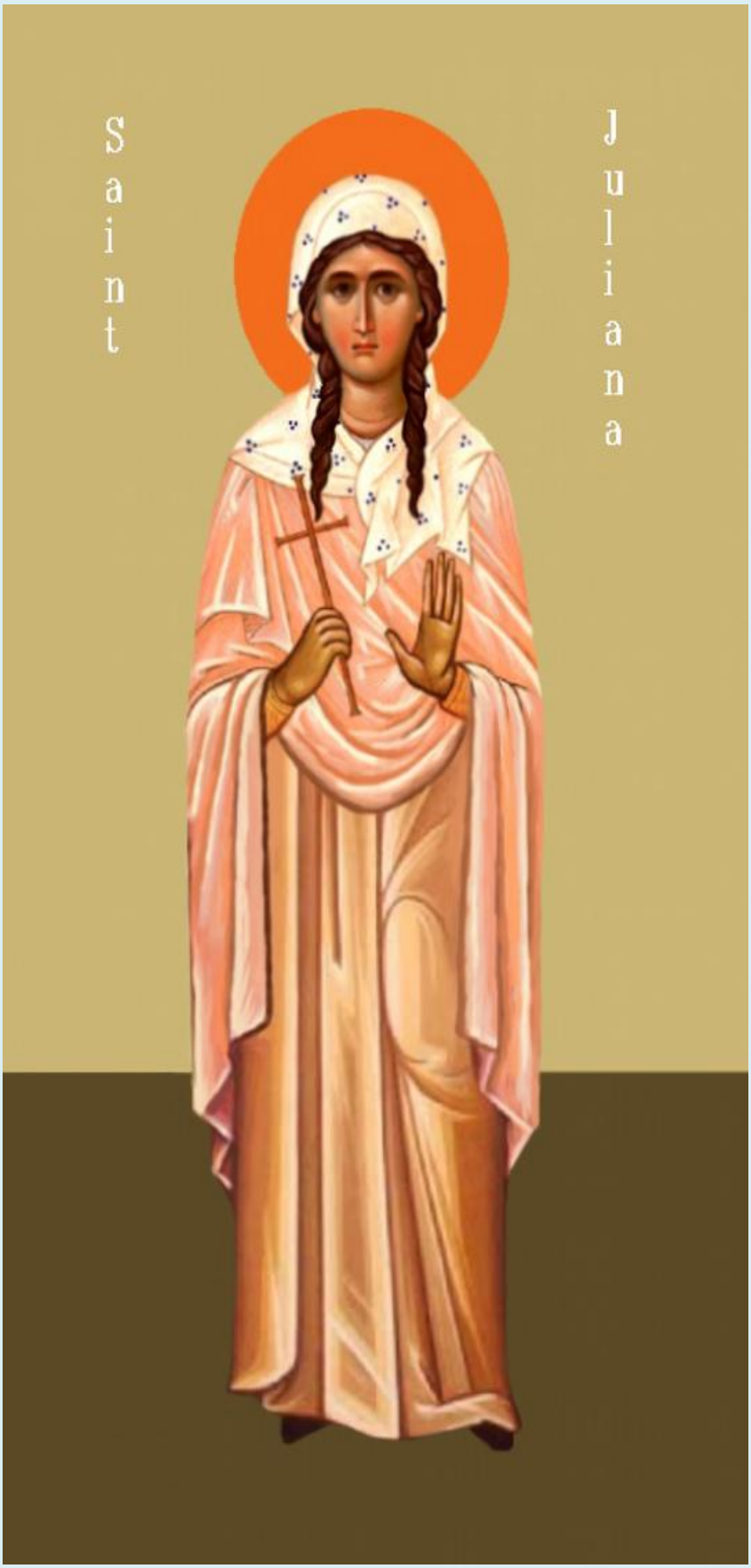

Bucură-te, Sfântă muceniţă Iuliana din Nicomidia!